

USHTRIA

Viti i 74-të i botimit Nr. 35 (827733)

Botim Qendror i Ministrisë së Mbrojtjes

E premte, 3 Shtator 2021

Janë marrë të gjitha masat për kryerjen e procedurave të pritjes

Forcat e Armatosura mirëpresin në Aeroportin "Nënë Tereza" kontingjentin e parë të refugjatëve afganë

Kontingjenti i parë i refugjatëve afganë që po Kevakuohen nga Afganistani i përbërë prej 131 personash midis të cilëve gra dhe fëmijë, mbërritën në orët e para të mëngjesit, në 27 gusht 2021, në Aeroportin "Nënë Tereza" në Rinas. Ministri për Evropën dhe Punët e Jashtme Olta Xhaçka, shefi i Shtabit të Përgjithshëm

të FARSH, gjeneralmajor prof. asoc. Bajram Begaj, ambasadorja e SHBA në Tiranë, Yuri Kim dhe komandanti i Forcës Tokësore, gjeneral brigade Arben Kingji, ndoqën nga afër procedurat e pritjes së kontingjentit, duke ju uruar mirëseardhjen në tokën shqiptare. Pas përfundimit të kontrolleve...

» faqe 4

Sfida humanitare e NATO-s në Afganistan

Shqipëria është e gatshme të përballojë pjesën e saj të barrës

» faqe 2

Përmbillet me sukses misioni i shuarjes së zjarreve në Shqipëri Ministri Peleshi falënderon BE-në, Holandën e Çekinë për mbështetjen

"U bëmë të gjithë bashkë institucionet në nivel vendor dhe qendror, por edhe vendet partnere mike për ta përballuar me sukses" » faqe 3

Ministri i Mbrojtjes i Kosovës vizitë në Tiranë

Peleshi: Investime të përbashkëta në fushën e Mbrojtjes

Shqipëria dhe Kosova do të forcojnë ndjeshëm bashkëpunimin në fushën e sigurisë dhe mbrojtjes. Lajmin e dhanë ministrat e vendeve të të dy shteteve gjatë vizitës zyrtare të ministrit të Mbrojtjes së Republikës së Kosovës Armend Mehaj në Tiranë, në 26 gusht 2021, ku u prit me nderime nga homologu i tij Niko Peleshi. Filimisht zoti Peleshi e falenderoi ministrin Mehaj për ndihmën e trupave të Forcës së Sigurisë...

» faqe 5

Misioni

Bici: Shqipëria do të vazhdojë me të njëjtin ritëm të mbështesë SEDM

Shqipëria ka përmbyllur zyrtarisht kryesimin e Sekretariatit të Iniciativës së Ministrave të Mbrojtjes të Evropës Juglindore (South-Eastern Europe Defence Ministerial - SEDM), pas një periudhe të suksesshme që mbajti kryesimin nga viti 2019 deri në 2021. Më datë 26 gusht 2021, anëtarët e Sekretariatit të SEDM-it morën pjesë në ceremoninë për dorëzimit të Sekretariatit të SEDM-it dhe pasimit të...

» faqe 6-7

NATO në Afganistan dhe kronologjia e pranisë

Stoltenberg: Evakuimi i mbi 100,000 njerëzve operacion historik nën presion ekstrem

MSC. MIMOZA GOLIKJA

» faqe 10-11

"TI SHQIPËRI MË JEP NDER!"

Rilindasi Naim Frashëri nguliti tek shqiptarët dashurinë për At dheun

PROF. ASOC. DR. BERNARD ZOTAJ » faqe 8

QENDRA E PERSONEL REKRUTIMIT

Akademiti Ushtarake të Turqisë kërkojnë 5 kandidatë për studime

» faqe 9

Sfida humanitare e NATO-s në Afganistan

Shqipëria është e gatshme të përballojë pjesën e saj të barrës

NGA EDI RAMA
KRYEMINISTËR I SHQIPËRISË

Ka pak faqe më të nderuara në historinë e Shqipërisë sesa shembulli i saj i vetëm i heroizmit përballë shkatërrimit të hebrenjve evropianë gjatë Luftës së Dytë Botërore.

Askush nuk u kërkoi gjyshërve tanë të rrezikonin dhe shpesh të sakrifikonin jetën e tyre për të shpëtuar njerëzit nga Holokausti, por shqiptarë të panumërt – myslimanë, të krishterë dhe ateistë – bënë pikërisht këtë. Falë kodit shqiptar të nderit, i cili na kërkoi të gjithëve të ofrojmë strehim për të huajt në nevojë, Shqipëria ishte i vetmi vend në Evropë me më shumë hebrenj në fund të luftës sesa në fillimin e saj.

Menjëherë më pas, ne përjetuam persekutimin e dorës së parë. Pasi mbizotëruam mbi armiqtë tanë të jashtëm, ne hasëm një të tillë po aq të egër në shtëpi: një regjim totalitar shtypës që burgosi, torturoi dhe vrau ata që i perceptonte si armiq.

Ne jetuam atë që njerëzit e Afganistanit po përballin tani, ndërsa talebanët konsolidojnë pushtetin në të gjithë vendin. Ne jetuam në një shtet që vulosi kufirin e tij dhe persekutoi disidentët dhe familjet e tyre, ashtu siç pritet të bëjnë talebanët me kundërshtarët e tyre. Për gati 50 vjet, ne aspironim të kishim lirinë që shijuan afganët gjatë 20 viteve të fundit dhe që tani duket se do ta humbasin.

Sot, Shqipëria është anëtare e NATO-s, duke shijuar përfitimet dhe duke ndarë barrën e bashkëpunimit. Duke pasur parasysh historinë tonë, është e drejtë që ne të ishim vendi i parë në botë që ofroi strehim për mijëra refugjatë që iknin nga talebanët. Të gjithë anëtarët e NATO-s duhet të njohin përgjegjësinë e tyre.

Po, ka pyetje të rëndësishme në lidhje me atë që po ndodh në Afganistan dhe pse, dhe se si ngjarjet aktuale do të formojnë të ardhmen e Aleancës. Por, ndërsa është e domosdoshme t'i bësh këto biseda gjakftohtë, ka vetëm një gjë për të bërë tani: të veprojmë së bashku për të shpëtuar sa më shumë jetë të jetë e mundur. Ne duhet të mbrojmë vlerat e Aleancës Veriatlantike dhe të përbashkëta midis vendeve demokratike. Kjo do të thotë të mos i kthejmë shpinën njerëzve, jeta e të cilëve tani është në rrezik sepse besuan te ne.

Deri pak ditë më parë, anëtarët e NATO-s ishin burimi kryesor i mbështetjes për njerëzit e Afganistanit. Ne nuk mund të tërhiqemi si hije, krahas idealeve, parimeve dhe premtimit të lirisë dhe demokracisë që kemi bërë gjatë dy dekadave. Aleanca ushtarake më e fuqishme në botë, e ndërtuar për të mbështetur ato ideale me praninë e forcës dhe forcës së shembullit, nuk mund të bëhet një entitet pa shtyllë kurrizore në sytë e popullit afgan dhe miliona njerëzve në vende të tjera që dëshirojnë të jetojnë në një shoqëri të lirë, të drejtë dhe demokratike. Të gjithë ne, bashkësia e vendeve tona, duhet t'u japim shpresë, strehë dhe një jetë të re të gjithë atyre që na besuan, punuan për ne dhe luftuan për premtimin e së ardhmes që ne përfaqësuam.

Kur ramë dakord për të strehuar refugjatët afganë, e bëmë atë sepse marrim seriozisht detyrimet tona ndaj aleatëve tanë. Por, më e rëndësishmja, ne e bëmë atë për shkak

të asaj që jemi. Vetëm 30 vjet më parë, ne ishim afganë në bregdetin adriatik, duke u përpjekur dëshpërimisht për t'i shpëtuar "talebanëve të kuq" të Tiranës, dhe të cilët gjatë luftës në Kosovë u hapën dyert tona, për t'u strehuar, gjysmë milion refugjatëve që i shpëtonin spastrimit etnik të Serbisë nën Sllobodan Millosheviçin.

Ne jemi njohur mirë me të gjitha anët e tiranisë, si kur jemi lënë në duart e një regjimi brutal, ashtu edhe kur kërkojmë të ndërtojmë një jetë të re si refugjatë në vende të tjera. Ato përvoja na kanë mësuar se nuk është rreziku ai që krijon frikë, por frika që krijon rrezik.

Shqipëria nuk është as e madhe as e pasur. Ajo nuk është e shkëputur nga realitetet komplekse të Evropës, përfshirë mënyrën se si emigracioni shpesh perceptohet si një barrë. Ne e dimë se frika nga të huajt ndikon në sondazhe, zgjedhje dhe angazhimet e partive dhe politikanëve që kërkojnë të fitojnë

detyrën, dhe ne respektojmë zgjedhjet e vështira që të gjitha vendet e tjera duhet të bëjnë. Por, kur përballemi me zgjedhje për jetë a vdekje

në lidhje me njerëzit të cilët ne jemi të detyruar t'i ndihmojmë, rruga jonë është e qartë.

Të mos veprosh tani do të thotë t'i kthejmë shpinën historisë sonë dhe të harrojmë atë që kemi mësuar nga tragjeditë e shekullit të kaluar. Do të ishte të neglizhosh kujtimin e shumë ushtarëve të rënë dhe të fshish sakrificat e panumërta të ndërmarra gjatë 20 viteve të gjata në fushën e betejës, ndërsa talebanët dhe mizoritë që ata mishërojnë i kujtojnë njerëzimit edhe një herë se e keqja nuk vdes kurrë.

Shqipëria është e gatshme të përballojë pjesën e saj të barrës që të gjitha vendet e NATO-s duhet të mbajnë së bashku. Por tani pyes: nëse edhe Shqipëria, anëtar i varfër i Aleancës, mund të menaxhojë pjesën e saj të barrës, cili nga shtetet e tjera anëtare të NATO-s nuk mundet?

Dhe cili justifikim politik mund të jetë mjaft i fuqishëm për të mposhtur detyrimet tona njerëzore themelore?

Ka shumë gishta të drejtuar dhe jo mjaftueshëm ngritje dore për njerëzimin.

Parimi themelues i NATO-s është se sulmi ndaj njërit është sulm ndaj të gjithëve. Kështu që, edhe një sfidë humanitare aq e madhe sa ajo që NATO po lë prapa në Afganistan, duhet të përqafohet nga të gjithë.

SULMI NË KABUL

Peleshi: Shqipëria pranë aleatëve për shpëtimin e jetëve të pafajshme

Ministri i Mbrojtjes, Niko Peleshi ka reaguar për sulmin terrorist në Kabul duke shprehur dhimbje për viktimat dhe gatishmërinë se Shqipëria është pranë aleatëve të saj SHBA në këtë moment të errët. "Shpreh dhimbjen për jetët e humbura nga sulmi terrorist në Kabul ku mes viktimave radhiten ushtarakë amerikanë të ekipeve të evakuimit dhe civilë afganë në përpjekje për të shpëtuar", tha Peleshi në reagimin e tij, në 27 gusht 2021.

Në përfundim të operacioneve për shuarjen e zjarreve në Shqipëri, ministri i Mbrojtjes, Niko Peleshi ka falënderuar Holandën për ndihmën e dhënë në këtë situatë të vështirë për vendin tonë.

Mbështetja e Mbretërisë së Holandës dhe Republikës Çeke nëpërmjet Mekanizmit të Mbrojtjes Civile të BE ka rezultuar thelbësore në përballimin e situatës së zjarreve të krijuar në vendin tonë gjatë muajit gusht.

Në aktivitetin e organizuar në 27 gusht 2021, në pjesën ushtarake të Aeroportit Ndërkombëtar “Nënë Tereza”, ministri i Mbrojtjes, Niko Peleshi falënderoi Ambasadorin e BE-së, Luigi Soreca, si dhe të gjithë ekipin holandez për ndihmën e dhënë dhe për mbylljen me sukses të këtyre operacioneve.

“Është momenti për të falënderuar së pari delegacionin Evropian, Ambasadorin personalisht, sepse përmes organizmave të BE kemi bërë të mundur që në një kohë shumë të shpejt të sigurojmë një mbështetje solidare nga dy shtete anëtare të BE, shtete mike si Holanda dhe Çekia, ndaj unë dua ta falënderoj edhe ambasadorin e Holandës dhe përfaqësuesit e ambasadës së Çekisë. Jemi thellësisht të prekur për solidaritetin e treguar në momentin kritik të kësaj stine shumë të nxehtë e të jashtëzakonshme. U bëmë të gjithë bashkë institucionet në nivel vendor dhe qendror, por edhe vendet partnere mike për ta përballuar me sukses.”, tha Peleshi.

Ambasadori i Bashkimit Evropian në Shqipëri, Luigi Soreca i pranishëm në aktivitet falënderoi ekipet holandeze dhe çeke për ndihmën, për kontributin mjaft pozitiv që kanë dhënë për të mbrojtur mjedisin e shpëtuar jetë. Po ashtu ai falënderoi shtetin shqiptar për solidaritetin që tregoi me pritjen e 120 trupave të parë afganë që mbërritën në Shqipëri.

“Kjo është ajo që ne quajmë skuadra e Evropës dhe është ajo që bën të gjitha përpjekjet për të ndihmuar të gjithë partnerët e ngushtë. Me sa kuptuam edhe nga ministri i Mbrojtjes ndihma e dhënë nga këto ekipe ka qenë thelbësore, në këtë verë të vështirë me zjarre në pyje. BE dhe shtetet evropiane edhe njëherë kanë dëshmuar solidaritetin e tyre me Shqipërinë. Tani jemi në Aeroportin e Rinasit, ku pak orë më parë kanë zbritur 120 refugjatët e parë afganë, do të doja gjithashtu të përshëndesja Shqipërinë për solidaritetin e treguar.”, tha Soreca

I pranishëm në këtë aktivitet Ambasadori holandez në Shqipëri, Reinout Vos, falënderoi Bashkimin Evropian për vendimin e shpejtë që morën për të ndërhyrë si dhe trupat shqiptare për punën e tyre në luftën me zjarret dhe bashkëpunimin shumë të mirë.

Helikopterët holandezë dhe ai çek, që prej datës 6 gusht iu bashkuan përpjekjeve të Forcave të Armatosura dhe autoriteteve të tjera lokale për përballimin e situatës së krijuar nga zjarret.

Përmbillet me sukses misioni i shuarjes së zjarreve në Shqipëri

Ministri Peleshi falënderon BE-në, Holandën e Çekinë për mbështetjen

“U bëmë të gjithë bashkë institucionet në nivel vendor dhe qendror, por edhe vendet partnere mike për ta përballuar me sukses”

RRETH 15 ORË TË TJERA FLUTURIME INTENSIVE

Angazhimi i Forcës Ajrore në Shqipërinë e mesme dhe të jugut për shuarjen e zjarreve

Pas një jave intensive për shuarjen e zjarreve në veri të vendit, më 25 dhe 26 gusht 2021, helikopteri Cougar është angazhuar për shuarjen e disa vatrave të reja të zjarrit në Shqipërinë e mesme dhe në jug të vendit.

“Dy javë pas shuarjes së vatrës së zjarrit në Karaburun, helikopteri Cougar të Forcave të Armatosura iu desh të rikthehej sërish atje pasi iu vu sërish flaka. Fatmirësisht vatra u izolua në kohë dhe u arrit të shuhej brenda ditës.”, tha ministri i Mbrojtjes Niko Peleshi.

Operacionet për shuarjen e zjarreve u kryen në zonën e Kavajës, Karaburunit, Dukatit dhe Orikumit, të cilat u mbuluan me rreth 15 orë fluturime intensive duke përdorur 186 kova, me një hedhje në total rreth gjysmë milioni litra ujë. Si rezultat i këtij angazhimi u arrit shuarja e zjarreve në këto zona.

Janë marrë të gjitha masat për kryerjen e procedurave të pritjes

Forcat e Armatosura mirëpresin në Aeroportin "Nënë Tereza" kontingjentin e parë të refugjatëve afganë

Kontingjenti i parë i refugjatëve afganë që po evakuohej nga Afganistani i përbërë prej 131 personash midis të cilëve gra dhe fëmijë, mbërritën në orët e para të mëngjesit, të 27 gushtit 2021, në Aeroportin "Nënë Tereza" në Rinas.

Ministri për Evropën dhe Punët e Jashtme Olta Xhaçka, shefi i Shtabit të Përgjithshëm të FARSH, gjeneral-major prof. asoc. Bajram Begaj, ambasadorja e SHBA në Tiranë, Yuri Kim dhe komandanti i Forcës Tokësore, gjeneral brigade Arben Kingji, ndoqën nga afër procedurat e pritjes së kontingjentit, duke ju uruar mirëseardhjen në tokën shqiptare.

Pas përfundimit të kontrolleve mjekësore dhe procedurave përkatëse doganore në Aeroportin "Nënë Tereza", kontingjenti afgan u transportua në vendin e përcaktuar për akomodimin e tyre sipas planit.

FARSH kanë marrë të gjitha masat për kryerjen e procedurave të pritjes, duke ngritur qendra të përkohshme pritjeje me tenda në aeroportin e Rinasit për kryerjen e kontrolleve mjekësore, sigurimin e transportit të kontingjentit për në mjediset e akomodimit, si dhe mbarëvajtjen e elementëve të sigurisë në bashkëpunim me Policinë e Shtetit. "Deri në datë 31 gusht numri i afganëve të mbërritur dhe sistemuar në vendin tonë arriti në mbi 600 persona".

Certifikatë Mirënjohjeje për shuarjen e zjarreve

Gjeneralmajor, prof.asoc Begaj vlerëson ushtarakët hollandezë që morën pjesë në operacionin

Shefi i Shtabit të Përgjithshëm i FARSH, gjeneralmajor prof. asoc Bajram Begaj, (30 gusht 2021), u ka akorduar "Certifikatë Mirënjohje" ushtarakëve holandezë, të cilët në kuadër të mekanizmit Evropian të Mbrojtjes Civile morën pjesë në operacionin e ndërhyrjes nga ajri për shuarjen e zjarreve në vendin tonë, me motivacionin: "Për profesionalizmin, bashkëpunimin dhe sakrificën tuaj për të mbështetur Forcat e Armatosura Shqiptare gjatë operacioneve të shuarjes së zjarrit në Shqipëri. Miqësia e vërtetë është krijuar gjatë kohëve të vështira, kështu që ne vlerësojmë partneritetin që lidh kombet tona përmes organizatave eoro-atlantike".

Në ceremoninë e organizuar me këtë rast, e cila u zhvillua në ambientet e garnizonit Rinas, në emër të SHSH-PFA, trupat e ushtrisë holandeze u përshëndetën dhe u falënderuan për punën e shkëlqyer që bënë në përmbyllje të operacionit të ndërhyrjeve nga ajri me helikopterët Chinook për shuarjen e zjarreve nga shefi i operacioneve të Komandës së Forcës Ajrore, kolonel Genci Petani i cili u dorëzoi dhe certifikatat e mirënjohjes të akorduara

nga shefi i Shtabit të Përgjithshëm të FARSH, gjeneralmajor, prof.asoc Bajram Begaj.

Nga ana e tij, drejtuesi i operacionit i Ushtrisë Holandeze, major Ernst van Lankveld, falënderoi shefin e Shtabit

të Përgjithshëm të FA për vlerësimin e bërë, Forcat Ajrore Shqiptare për mbështetjen e bashkëpunimin e

shkëlqyer që patën në përmbylljen me sukses të këtij operacioni si dhe në shenjë kujtimi dhuroi një foto nga operacioni i tyre për shuarjen e zjarreve me helikopterin Chinook në Shqipëri.

Më herët, shefi i Shtabit të Përgjithshëm të FARSH, gjeneralmajor prof.asoc. Bajram Begaj zhvilloi një bisedë telefonike me shefin e Shtabit të Përgjithshëm të FA së Mbretësisë së Hollandës, gjeneral Onno Eichelsheim, të cilin e falënderoi për gatishmërinë e treguar dhe mbështetjen me kapacitete ajrore për operacionet e fikjes së zjarrit në territorin e RSH. Gjithashtu, në shenjë mirënjohjeje për mbështetjen e treguar, gjeneralmajor Begaj i dërgoi një letër falenderimi gjeneral Eichelsheim, me anë të së cilës nënvizoi performancën, përkushtimin dhe bashkëpunimin e personelit pilot holandez të angazhuar në operacion. "Ndërhyrja e njëjse ajrore të Hollandës ishte një faktor përcaktues në suksesin e misionit..." - u shpreh ndër të tjera në letrën e falenderimit, gjeneralmajor Begaj.

Shqipëria dhe Kosova do të forcojnë ndjeshëm bashkëpunimin në fushën e sigurisë dhe mbrojtjes. Lajmin e dhanë ministrat e vendeve të të dy shteteve gjatë vizitës zyrtare të ministrit të Mbrojtjes së Republikës së Kosovës Armend Mehaj në Tiranë, në 26 gusht 2021, ku u prit me nderime nga homologu i tij Niko Peleshi.

Fillimisht zoti Peleshi e falenderoi ministrin Mehaj për ndihmën e trupave të Forcës së Sigurisë së Kosovës në shuarjen e zjarreve gjatë këtij muaji në qarkun e Kukësit dhe më pas bëri publike ambicet e dy shteteve për të rritur ndjeshëm bashkëpunimin mes forcave të armatosura. “Kemi biseduar edhe sot në vijim të bisedave dhe diskutimeve në vizitën zyrtare në maj të këtij viti, për një integrim sa më të madh dhe më intensiv në fushën e edukimit. Ne kemi një projekt dhe një ambicie për të ridimensionuar Akademinë tonë të Forcave të Armatosura, për ta ngritur atë në një nivel tjetër. Për t’ju përjasur modelevë më të mira po orientohejmë kryesisht nga modeli i Ëest Point në SHBA. Fjala kyçe e gjithë takimit të sotëm ka qenë fjala komplemetare, apo smart defense. Si në fushën e edukimit ashtu edhe në fushën e mirëmbajtjes së kapaciteteve tona, në fushën e inteligjencës, pa dyshim edhe në shumë fusha të tjera ka shumë vend për të kaluar në një qasje të re, në qasjen e komplementaritetit. Thënë ndryshe e bashkimit të forcave, e ekonomizimit të forcave në mënyrë që të shmangim bërjen e së njëjtës gjë, e të njëjtit investim pa qenë e nevojshme për t’u zhvilluar në dy shtetet tona. Madje edhe më gjerë se kaq, jo vetëm Shqipërisë dhe Kosovës, por edhe ndërmjet vendeve të tjera të rajonit.” - u shpreh ministri Peleshi.

Nga ana e tij, ministri i Mbrojtjes i Republikës së Kosovës Armend Mehaj dha detaje të tjera sa i përket bashkëpunimit në fushën e arsimit ushtarak, si dhe konfirmoi bashkëpunimin për investimet e përbashkëta. “Kemi rënë dakord edhe me ministrin e Mbrojtjes që të rrisim bashkëpunimin sa i përket edukimit. Kosova të këtë edukimin e shkollës së mesme ushtarake dhe atë të shkollës së lartë ushtarake ta këtë Shqipëria. Sinkronizimi i edukimit të jetë brenda trojeve tona. Ne folëm edhe për bashkëpunim më të ndërsjellë sa i përket pajisjeve ushtarake që në të ardhmen të mos jenë investime në të dyja anët ose në të gjithë rajonin njëri ta këtë Kosova, njëri ta këtë Shqipëria, tjetri ta këtë Maqedonia ose Mali i Zi, që të jemi më të sinkronizuar dhe të bashkëpunojmë për t’i ardhur në ndihmë njëri - tjetrit nëse është nevoja ose nëse kërkohet mirëmbajtje.” - theksoi ministri Mehaj.

Gjithashtu, dy ministrat u zotuan që vizitat e ndërsjella të niveleve të larta të ministrive të Mbrojtjes dhe Forcave të Armatosura të bëhen shumë më të shpeshta.

Ministri i Mbrojtjes i Kosovës vizitë në Tiranë

Ministri Peleshi: Investime të përbashkëta në fushën e Mbrojtjes

EMËROHEN 11 OFICERË TË RINJ

Në Komandën Mbështetëse u zhvillua ceremonia e ushtarakëve të emëruar rishtas

Në 31 gusht 2021 në Komandën Mbështetëse u zhvillua ceremonia për nder të 11 oficerëve të emëruar rishtas në strukturat e kësaj komande.

I pranishëm në këtë ceremoni ishte zëvendëskomandanti i Komandës Mbështetëse, kolonel Përparim Gega, shefi i Shtabit të Komandës Mbështetëse kolonel Shkëlqim Çela si dhe personel i Shtabit të KM-së.

Ceremonia u hap nga shefi i Personelit të KM, nënkolonel Hyqmet Hoxha.

Më pas, zëvendëskomandanti i Komandës Mbështetëse, kolonel Përparim Gega uroi të gjithë efektivin e emëruar të kësaj komande dhe reparteve vartëse për arritjet, të cilat u kurorëzuan falë përkushtimit, mundit e sakrificave, duke kontribuar për rritjen e mëtijshme profesionale të njësisë apo repartit ku shërbejnë.

Ceremonia u mbyll me një foto të përbashkët.

SHQIPËRIA PËRMBYLL ZYRTARISHT KRYESIMIN E SEKRETARIATIT TË SEDM-IT, PAS NJË DREJTIMI TË SUKSESSHËM

Bici: Shqipëria do të vazhdojë me të njëjtin ritëm të mbështesë SEDM

Shqipëria ka përmbyllur zyrtarisht kryesimin e Sekretariatit të Iniciativës së Ministrave të Mbrojtjes të Evropës Juglindore (South-Eastern Europe Defence Ministerial - SEDM), pas një periudhe të suksesshme që mbajti kryesimin nga viti 2019 deri në 2021.

Më datë 26 gusht 2021, anëtarët e Sekretariatit të SEDM-it morën pjesë në ceremoninë për dorëzimit të Sekretariatit të SEDM-it dhe pasimit të stafetës palës bullgare, në qytetin e Kumanovës në Maqedoninë e Veriut, vendi ku është dislokuar brigada e SEEBRIG.

Delegacioni i Sekretariatit të SEDM-it kryesohej nga zëvendësministri i Mbrojtjes, Dallëndyshe Bici. Gjatë fjalës së vet, zëvendësministri Bici shprehu kënaqësinë e vendit tonë në përmbylljen e suksesshme të një pune dyvjeçare. Ajo theksoi vendosmërinë dhe përkushtimin e Shqipërisë gjatë kryesimit të Sekretariatit të SEDM-it për të vazhduar promovimin e rëndësisë të iniciativës së SEDM-it, e cila është provuar të jetë një mekanizëm i suksesshëm i ndërtimit të sigurisë në Evropën Juglindore. Zëvendësministri Bici u shpreh se vendi ynë ka arritur shumë gjatë këtyre dy viteve duke punuar së bashku me të gjithë partnerët tanë. Ajo nënvizoi se Shqipëria do të vazhdojë me po të njëjtin ritëm të mbështesë këtë iniciativë të rëndësishme rajonale. Në përmbylljen e fjalës së saj, zëvendësministri i Mbrojtjes shprehu vlerësimin

për komandantin e SEEBRIG, gjeneral brigade Aristeidis Iliopoulos dhe stafin e tij për punën dhe përpjekjet e vazhdueshme për të arritur sukses për të gjitha aktivitetet e SEEBRIG. Gjithashtu ajo shprehu urimet më të mira Sekretariatit të ardhshëm SEDM të kryesuar nga Bullgaria dhe i siguroi mbështetjen e vendit tonë gjatë

rrugëtimit të tyre. Gjatë ceremonisë të dorëzimit të Sekretariatit të SEDM-it, anëtarët shqiptarë u vlerësuan me medalje nga kryetari bullgar i Sekretariatit të SEDM-it, për kontributin dhe punën e tyre dyvjeçare në këtë iniciativë.

Southeastern European Defense Ministerial

SEDM, roli, dinamika, angazhimi dhe shtrirja e tij në Europën Juglindore

Southeastern European Defense Ministerial (SEDM) vazhdon të jetë prova e gjallë e urave të konsoliduara të bashkëpunimit dhe të miqësisë, të cilën kemi qenë të aftë ta ndërtojmë nëpërmjet përforsimit të dëshirës së mirë dhe vizionit të përbashkët.

SEDM ose ndryshe procesi i angazhimit të vendeve të Europës Juglindore në nivel Ministerial, paraqet një proces të integritit dhe të bashkëpunimit në fushat e sigurisë dhe të mbrojtjes rajonale. I themeluar në vitin 1996 në Tiranë, me pjesëmarrjen e gjithë vendeve të Europës Juglindore dhe SHBA, SEDM sot shpreh realisht suksesin e bashkëpunimit dhe integritet rajonal.

Në këtë proces marrin pjesë anëtarë si: Shqipëria, Bosnja-Hercegovina, Bullgaria, Kroacia, Greqia, Italia, ish-Republika Jugosllave e Maqedonisë, Mali i Zi, Rumania, Sllovenia, Serbia, Turqia, Ukraina dhe SHBA. Me statusin e vëzhguesit janë Moldavia dhe Gjeorgjia.

Vendet Anëtare: Shqipëri, Bosnje-Hercegovinë, Bullgari, Greqi, Itali, Kroaci, ish-Republika Jugosllave e Maqedonisë, Mali i Zi, Rumani, Turqi, Slloveni, Serbi, Ukraina, SHBA

Vendet Vëzhguese: Gjeorgji, Moldavi

SEDM është një iniciativë që përfshin: Iniciativën e Multinational Peace Force of South Eastern Europe (MPF-SEE) ose Brigada e Europës Juglindore (SEEBRIG) dhe një numër projektsh. Midis tyre përmendim: SEESIM, CBSC,

SEMEC, SEEDIRET, IMIHO si dhe projekte të tjera që po ndërmerren në kuadër të SEDM. Pjesë e këtij procesi janë edhe një numër i konsiderueshëm takimesh të të gjitha niveleve.

Sfondi historik i krijimit të Procesit të SEDM: Në shtator të vitit 1996, disa ministra të Mbrojtjes të rajonit si dhe Sek-

retari amerikan i Mbrojtjes u mblodhën në Tiranë, për të gjykuar e vendosur, se për ndërtimin e një të ardhme më të mirë për të gjithë rajonin ishte e domosdoshme gjetja e mënyrave efektive të komunikimit dhe krijimin e një klime bashkëpunimi e mirëkuptimi, veçanërisht në një rajon të ndarë për dhjetëvjeçarë të tërë nga

mendësitë e të shkuarës, të përçarjes e të armiqësive. Ky moment dhe kjo filozofi përbën dhe zanafillën e procesit të Ministerialit të Europës Juglindore. Që nga ajo kohë e në vazhdim, SEDM ka qenë një mjet i frytshëm i zhvillimit dhe forcimit të bashkëpunimit rajonal, por edhe i forcimit të frymës së përgjegjë-

sisë rajonale në fushën e Mbrojtjes dhe Sigurisë. Faktet e deritanishme të këtij procesi janë një dëshmi që flasin për vullnet të përbashkët dhe vendosmëri për të ecur në rrugën e bashkëpunimit në të mirë të paqes dhe stabilitetit rajonal, por edhe për të kontribuar përkrah bashkësisë ndërkombëtare në mbrojtje të lirisë,

paqes dhe demokracisë.

Historiku i përgjithshëm i këtij procesi është pasuruar vit pas viti, sikundër vetë procesi është rritur dhe ka zgjeruar, jo vetëm numrin e aktiviteteve, projekteve dhe angazhimeve, por edhe numrin e vendeve pjesëmarrëse dhe zgjerimin e kufijve të tij, aq sa emërtimi: “Ministeriali i Mbrojtjes i Europës Juglindore” nuk arrin të përmbledhë gjithë hapësirën gjeografike që mbulon ky proces. Ukraina, u bë anëtare me të drejta të plota në proces, në dhjetor 2005 gjatë takimit të ministrave të Mbrojtjes në Uashington D.C.

Në takimin e ministrave në Tiranë, në shtator 2006, Bosnja-Hercegovina, Gjeorgjia, Mali i Zi dhe Serbia, u shtuan si vende vëzhguese, ndërsa në tetor 2007 Bosnja-Hercegovina bëhet anëtare me të drejta të plota. Në takimin e ministrave në Tiranë, tetor 2010, Mali i Zi dhe Serbia bëhen anëtare me të drejta të plota të SEDM.

SEDM, në këtë kuadër ndjek “Politikën e dyerve të hapura” për të gjitha vendet që demostrojnë dhe ndajnë vlera të përbashkëta në drejtim të sigurisë, paqes dhe stabilitetit në rajon e më gjerë.

Me të drejtë, me këtë zgjerim, SEDM vetëshfaqet si një proces mjaft i suksesshëm, që jo vetëm ka përmbyshur objektivat fillestare të rritjes së bashkëpunimit dhe sigurisë në rajonin e Europës Juglindore, por madje i ka tejkaluar ato, duke zgjeruar ndikimin e tij përtej vendeve të rajonit tonë. Ka trembëdhjetë vjet që SEDM bashkon vendet e rajonit në një sërë aktiviteteve, të materializuara në projekte të përbashkëta dhe angazhime në fushën e armë-kontrollit, sigurisë së kufijve, luftës kundër terrorizmit, demilitarizimit, shkëmbimit të teknologjisë ushtarake, stërvitje të përbashkëta, operacioneve për parandalimin e fatkeqësive natyrore, e deri në ndërmarrjen e misioneve paqeruajtëse jashtë rajonit.

Gjatë kësaj periudhe, procesi i SEDM ka dëshmuar se bashkëpunimi në fushën e mbrojtjes ka qenë mjaft i frytshëm në gjenerimin e një fryme mirëbesimi dhe respekti reciprok. Vendet anëtare e shohin njëri-tjetrin në dritën e miqësisë dhe partneritetit, larg mosbesimit dhe frymës kundërshtuese. Nga ana tjetër, përveç qëllimit të forcimit të lidhjeve të bashkëpunimit dhe bashkëveprimit ndërmjet vendeve të SEDM, ky proces ka luajtur edhe një rol të madh në afrimin e vendeve joanëtare të strukturave Euroatlantike tek këto struktura, duke u dhënë këtyre vendeve mundësinë të bashkëpunojnë suksesshëm me vendet e tjera anëtare të NATO ose BE, anëtare të SEDM dhe duke u ofruar shansin të shprehin e demostrojnë vullnetin e tyre për të qenë pjesëtarë të denjë të familjes Euroatlantike.

Ngritja e Forcës Shumëkombëse Paqeruajtëse të Europës Juglindore (MPFSEE) (SEEBRIG), është arritja më e dukshme ndërmjet një numri nismash në sektorë të trajnimit dhe organizimit, është një arritje e shkëlqyer e procesit të integritetit e cila ka qenë një objektivi i vazhdueshëm për të gjitha vendet, përgjatë këtyre viteve. SEDM ka qenë i suksesshëm në ngritjen e një historie të përbashkët efektive ushtarake, e aftë të operojë në hapësirat e territorit rajonal, por edhe të ndërmarrë misionet për paqen dhe stabilitetin jashtë këtij territori.

Dislokimi dhe përfundimi i mis-

ionit të SEEBRIG në Afganistan, shkurt - gusht 2006, në kuadër të ISAF, paraqet pa diskutim edhe suksesin më të madh të kësaj force, arritur në sajë të frymës së madhe dhe të kurdoherëshme të bashkëpunimit, që ka gjeneruar e demonstruar SEDM gjatë historisë së tij të re.

Shqipëria mori kryesimin e Sekretariatit të Komitetit Koordinues të Ministerialit të SEDM (SEDM-CC) dhe Komitetit Drejtues Politik-Ushtarak të Forcës Shumëkombëse Paqeruajtëse (PMSC/MPFSEE) në korrik 2005 - korrik 2007.

Funksionimi i procesit të SEDM

Baza e funksionimit të këtij procesi janë negociimi dhe konsensusi.

Nëpërmjet Sekretariatit të SEDM që luan rolin e moderatorit dhe katalizatorit, forumet e këtij procesi zhvillojnë një proces aktiv negociimesh. Këto negociime përfshijnë dy momente kryesore: takime informale (takime, korrespondenca, konsulta) dhe takime formale institucionale.

Takimet formale janë të institucionale, zhvillohen në takime të komiteteve politike (PMSC dhe SEDM-CC) dy herë në vit; në takime në nivel zëvendësesh/ shefa shtabeve një herë në vit dhe në takime të ministrave të Mbrojtjes një herë në vit. Gjithashtu zhvillohen takime të rregullta të eksperteve, takime të Grupeve të Punës si dhe takime të jashtëzakonshme. Takimet thirren dhe menaxhohen nga Sekretariati i SEDM dhe mund të kërkojnë nga vendet anëtare, apo nga forumet e SEDM.

Kryesimi i procesit të SEDM është me rotacion dyvjeçar ndërmjet vendeve anëtare të PMSC, historiku i marrjes së kryesimit ka qenë si më poshtë:

1999 - 2001 Greqia
2001 - 2003 Rumania
2003 - 2005 Turqia
2005 - 2007 Shqipëria
2007 - 2009 Maqedoni
2009 - 2011 Bullgaria
2011 - 2013 Italia
2013 - 2015 Rumani
2015 - 2017 Turqi
2017 - 2019 Greqi
2019 - 2021 Shqipëria
2021 - 2023 Bullgaria

Objektivat e SEDM

Rritja e kontributit të SEDM-it dhe iniciativës së MPFSEE-së për Paqe dhe Stabilitet rajonal

Rritja e bashkëpunimit rajonal midis vendeve të SEDM-it në përbalimin e kërcënimeve të mundshme dhe luftës kundër terrorizmit

Përsheptimi i proceseve të integritetit të vendeve të SEDM joanëtare të NATO, në strukturat Euro-Atlantike

Rritja e kapaciteteve operationale të SEEBRIG për dislokim dhe pjesëmarrje në operacionet e mbështetjes së paqes

Hartimi, vënia në zbatim dhe konsolidimi i projekteve të ndryshme, të cilat i shërbejnë rritjes së mëtijshme të kapaciteteve operationale dhe bashkëpunimit midis

Struktura dhe takimet kryesore të procesit

Krijimi i SEDM-CC: Është për t'u theksuar se iniciativat dhe aktivitetet në kuadrin e SEDM u rritën dhe kërkonin një strukturë të përshtatshme në kuadrin e këtij procesi, për koordinimin e iniciativave dhe aktiviteteve në përgjithësi. Me anë të një marrëveshjeje e cila u nënshkrua në Selanik të Greqisë më 9 tetor 2000, vendet anëtare të SEDM krijuan Komitetin Koordinues të Ministerialit të Mbrojtjes të Europës Juglindore (SEDM-CC). Vendet anëtare të SEDM-CC janë vendet anëtare dhe vëzhguese të PMSC.

Sekretariati i SEDM-CC & PMSC: Kryesimi i procesit të SEDM është me rotacion dyvjeçar. Vendi i cili mban kryesimin e radhës, dre-

Komiteti Drejtues Politik-Ushtarak (PMSC): Komiteti Drejtues Politik-Ushtarak (PMSC) i MPF-SEE, bën koordinimin, menaxhimin dhe dhënien e direktivave për të gjitha çështjet që lidhen me Forcën Paqeruajtëse Shumëkombëshe të Europës Juglindore, apo e njohur ndryshe Brigada e Europës Juglindore (SEEBRIG).

Delegacionet e vendeve anëtare: Delegacionet e vendeve anëtare të Sekretariatit të SEDM-CC dhe PMSC takohen rregullisht dy herë në vit, në vendin ku aktualisht drejtohet sekretariati. Takimi i fundit i PMSC dhe SEDM-CC u organizua në Sofje, 13-15 shtator 2010. (Konkretisht takimi i 24 i PMSC dhe takimi i 23 i SEDM-CC).

Ministrat e Mbrojtjes dhe zëvendëseshfat e Shtabit takohen

vendeve të SEDM-it që i vijnë në ndihmë paqes dhe sigurisë rajonale. Ndjekja e politikës së dyerve të hapura për vendet, që shprehin interes pjesëmarrjeje në procesin e SEDM dhe nismën e MPFSEE

Lidhja dhe forcimi i marrëdhënieve dhe bashkëpunimit me organizata e organizma të ndryshëm rajonalë e ndërkombëtarë, në fusha me interes të përbashkët, në mënyrë të veçantë me institucionet Euro - Atlantike

jton dhe Sekretariatin e SEDM-CC & PMSC. Vendet kryesuese kanë qenë: Greqia, Rumania (2001-2003), Turqia (2003-2005), Shqipëria (2005-2007), ish-Republika Jugosllave e Maqedonisë (2007-2009), Bullgaria (2009-2011), Italia ka kryesimin e radhës (2011 - 2013). Detyra kryesore e Sekretariatit të SEDM është mundësimi i asistencës në takimet e përmendura më lart, drejtimi, mbajtja e korrespondencës dhe arkivimi i takimeve të komiteteve të mësipërme.

çdo vit në takimin e nivelit të lartë.

Takimi i ministrave të Mbrojtjes në kuadër të SEDM është zhvilluar dy herë në vendin tonë.

SEDM ka qenë dhe është një iniciativë e orientuar mbi funksionimin e projekteve. Aktualisht në kuadër të SEDM zhvillohen projektet si: Interconnection of Military Hospitals Project (IMIHO)

- Building Integrity (BI); SEDM Portal; Female Leaders Security in Defense (FLSD); South East Europe Simulation Exercise (SESIM).

“Ti Shqipëri më jep nder!”

Rilindasi Naim Frashëri nguliti tek shqiptarët dashurinë për Atdheun

PROF. ASOC. DR. BERNARD ZOTAJ

Dashuria për Atdheun ndjenjë e shëndetëshme

Rilindasit e mëdhenj theksonin se dashuria për Atdheun është një ndjenjë e shëndetëshme natyrale, e cila me pak përkujdesje kultivohet lehtë. Kurse prirja e kundërt, mosdashuria për të është rrjedhojë e disa faktorëve këmbëngulës. Injoranca e thellë ku u zhyt për shumë shekuj populli ynë, mungesa e shkollave, e universiteteve, e akademive, pra e të gjitha institucioneve kulturore, e natyrisht mungesa e strukturave shtetërore, e zbehu fort shqiptarizmin ose, në rastin më të mirë e la atë në një nivel primitiv, që me vështirësi e kapërcente folklorizmin. Në kushte të tilla, ku përballja me një kulturë të huaj ishte tronditëse për shqiptarët. Ajo krijonte dy rrjedhime: ose i shtynte ata, që në shembëllimin e kësaj kulture të ringjallnin kulturën e vendit të vet, ose e kundërta, i largonte përfundimisht prej Atdheut. Kështu, në prag të çlirimit të Shqipërisë i kemi patur të dyja prirje: atdhedashurinë e disave dhe shqiptarizmin, e kundërshtuarizmin e disa të tjerëve. Ndërsa Naimi shfaqet nga sheshi i purpurit i Qerbelasë, i sakrificës titanike dhe konceptuale në shekuj, duke i rënë xhurasë, mes trimërive stërgjyshore, që kumbojnë rreth e qark”, - ka theksuar Moikom Zeqo.

Natyrë unike e gjuhës shqipe përbënte një bazë për mitin kombëtar. Periudha e Skënderbeut 1443-1468, përfaqëson të parën shprehje të nacionalizmit shqiptar, i cili u venit pas pushtimit osman dhe u ringjall sërish më 1878, pas Kongesit të Berlinit që vendosi lëniën e disa trojeve shqiptare jashtë Perandorisë Otomane për esap të Malit të Zi, Serbisë dhe Bullgarisë.

Shek. XIX shënoi konsolidimin e mendimit nationalist shqiptar, nëpërmjet asaj që u quajt periudha e Rilindjes Kombëtare. Shkrimtar i madh shqiptar, një nga përfaqësuesit më të shquar të Rilindjes Kombëtare Shqiptare, poeti i madh Naim Frashëri u gjend në vendin e duhur. Në atë kohë Shqipëria ishte e ndarë në katër vilajete: i Kosovës, i Shkodrës, i Manastirit dhe i Janinës. Shoqëria shqiptare ishte e ndarë në dy grupime kulturore: gegët dhe toskët. Në Shqipëri po bashkëjetonin katër besime fetare: myslimanë, bektashinj, ortodoksë dhe katolikë. Kjo tolerancë e gjerë e popullit e shoqëruar me tolerancën fetare, të vërtetuar gjatë shekujve, nuk u vu në dukje e nuk u çmua asnjëherë sa duhet. Ishte e nevojshme, për të mos thënë e detyrueshme të çmohej. Kishim të bënim me një shembull të shkëlqyer ballkanik, në kohën që gadishulli i madh u përfshi tej e mbanë nga furtunat shoviniste, nga intoleranca e urrëjtja etnike e nga krimet e rënda të ushqyera prej saj. Duhet thënë

se kjo nuk ishte një dukuri e rrallë. Në shumicën e vendeve, ashtu siç ka një përqindje të popullsisë me prirje kriminale, ka edhe një përqindje me prirje të mbrapshtë (perverse) kundër Atdheut të vet. Kjo është e njohur që nga kohërat antike, kur midis grekëve të vjetër gjendeshin gjithmonë njerëz e prijës që bashkoheshin me armiqtë e Greqisë, e deri në kohën tonë, ku grupimet e ndryshme politike, sidomos ato ekstremiste, terroriste, maoiste etj., cilësi e parë e të cilëve është urrëjtja kundër vendit të tyre dhe bashkimi me çdo forcë tjetër që është kundërshtar i tij. Ky ka qenë dhe shqetësimi i rilindasve lidhur me këtë hall të madh tregon se prirja kundërshtuese e një pjesë të shqiptarëve ka qenë një rrezik i ndjeshëm për Shqipërinë. Një prirje e mbrapshtë nuk mund të mbetet gjallë për një kohë të gjatë, pa u ushqyer. Kështu Naim Frashëri u bë dhe edukatori kombëtar.

Fatkeqësitë e kaluara të popullit shqiptar, pushtimi osman në shek. XV, copëtimi i Shqipërisë në fillim të shek. XX dhe izolimi i saj nga bota për faj të diktaturës komuniste në gjysmën e dytë të shek. XX nuk krijuan tek shqiptarët as doktrina shfarosëse, as urrëjtje kundër të tjerëve dhe kjo është një cilësi e admirueshme e tij. Nderimi dhe mbrojtja e tjetrit, i atij që është i ardhur, i huaj, mik ose bujtës, një mendësi që vjen qysh nga kohët antike, ka qenë një ndër gurët themelorë të qytetërimit shqiptar. Që ky nderim nuk është shpikje poetësh, e as një cilësi e elitës shqiptare, u vërtetua gjatë Luftës së Dytë Botërore. Dhjetra mijra italianë të mbetur në Shqipëri në mëshirën e popullsisë së armatosur shqiptare, pas kapitullimit të Italisë, nuk u prekën aspak prej kësaj popullsie, përkundrazi u morën nën mbrojtje prej saj. Nga ana tjetër, është fakt i njohur tashmë që Shqipëria ishte një nga vendet e rralla në botë, në mos i vetmi, që nuk dorëzoi asnjë hebre tek nazistët. Monizmi me politikën e tij veçuese u mundua ta armiqtësonte popullin shqiptar me gjithë botën, kryesisht me botën perëndimore, por nuk ia doli dot. Pas rënies së komunizmit, populli

shqiptar dëshmoi ndaj të huajve europianë dhe amerikanë po atë ndjenjë miqësore të dikurshme.

Rizgjimi i Atdhedashurisë

Rilindasi Naim Frashëri dhe të gjithë rilindasit e tjerë duhet lexuar e rilexuar gjithmonë, sidomos në kohëra të vështira. Duke i shfletuar tani, shikojmë se përveç shqetësimit të tyre themelor: çlirimit të Shqipërisë dhe pavarësisë së saj, ishte një ankth tjetër, i vazhdueshëm, i lidhur ngushtë me të parin: rizgjimin e Atdhedashurisë. Lidhja e Prizrenit, e cila pasoi Kongresin e Berlinit, shënon përpjekjen e parë për institucionalizimin e nacionalizmit dhe njëkohësisht të kombit shqiptar. Kërkesat e saj ishin bashkimi i trojeve shqiptare në një territor të vetëm me autonomi të plotë nën Perandorinë Osmane. Kështu lindi nocioni i Shqipërisë Etnike, ku për herë të parë shqiptarët do të shprehnin aspiratat e tyre kombëtare. Këmbëngulja e tyre për këtë rizgjim, thirrjet e zjarrta “Ti Shqipëri më jep nder, më jep emrin shqiptar” dëshmojnë një të vërtetë tepër të qartë dhe dëshpëruese. Një pjesë e shqiptarëve ishin ftohur prej Atdheut të tyre. Turqizimi i qindramijëra shqiptarëve, greqizimi i një pjesë tjetër, ngatërrimi i përkatësisë shqiptare me atë fetare, dëshmojnë se ndjenja patriotike e një pjesë të shqiptarëve ka qenë jo aq e fortë siç paraqitej. Një pjesë e tyre me lehtësi ishin gati ta këmbenin Atdheun e tyre me një Atdhe tjetër, një pjesë kishin turp të quheshin shqiptarë, të tjerë me lehtësi viheshin në shërbim të forcave kundërshtuese.

Nga pena e Naimit doli më 1886 “Bagëti dhe Bujqësia”, e para poemë letrare shqipe që ngjallte tek bashkatdhetarët e vet vërtetësinë e prejardhjes së tyre gjuhësore kombëtare dhe krenarinë nacionale. Kështu Rilindasit u përpoqën shumë ti bindnin shqiptarët se nuk duhet të turpëroheshin nga vendi i tyre. Ata kishin një Atdhe të bukur, kishin një gjuhë madhështore, një prej 6 gjuhëve themelore të Europës dhe një nga 10-12 gjuhët

themelore të Botës. Ata ishin racë e bukur trupërisht dhe tepër të aftë mendërisht, se kishin një histori të shkëlqyer, se gjëmat kombëtare nuk ishin një arsye për t’u ftohur me Atdheun, por përkundrazi, për t’u afruar më fort me të. Aksioni i tyre për zgjimin e Shqipërisë ishte më i madh dhe më i gjëri aksion kulturor në krejt historinë tonë shqiptare. Rrallë herë emërtimi i një lëvizje përkonte plotësisht me qëllimin e saj, ashtu si në rastin e Rilindjes Shqiptare. Në të vërtetë ishte ajo që Rilindi Shqipërinë, ose me saktë, ishte ajo që lindi Shqipërinë moderne.

Rifitimi të besimit të humbur

Rilindasit e himnizuan dhe e sublimuan historinë e shqiptarëve që lëvizja dhe ky vrull të ishin të suksesshëm. Ata qëmtuan në kulmet e ndritura, duke mos ndalur në njollat e saj. Po me kaq këmbëngulje ata vunë në pah vlerat morale e fizike të shqiptarëve, kryesisht virtytet pa dashur të ndalen në cenet e tyre, që për hir të vërtetës, nuk ishin më të pakta se virtytet. Kjo ishte rrjedhojë llogjike e qëllimit të lëvizjes: rifitimit të besimit të humbur. Një arsye tjetër që e përligjte vizionin e tyre pozitiv ishte propaganda kundërshtuese, që kishte nisur ndërkaq të kultivohej nga fqinjët e Shqipërisë: kryesisht nga rrethet shoviniste serbe dhe greke. Ishte një propagandë e egër dhe shtazarake që rrallë herë ishte parë në fytyrën e dheut. Përballë kësaj furtune të sëmurë, rilindasit shqiptarë mbajtën një qëndrim fisnik e të admirueshëm. Në vend që të binin në nivelin e saj, duke u përdhosur dhe vetë nga balta e kundërshtarëve, ata zgjedhën përgjigjen e tërthortë: lartësimin e vlerave shqiptare. Ky vizion optimist i rilindasve, i përfaqësuar në radhë të parë prej Naim Frashërit e me vonë prej Gjergj Fishtës, u bë objekt vërejtjesh e kritikash më pas e vazhdon ende sot, në mënyrë të drejtpërdrejtë apo të tërthortë.

Naim Frashëri, mori nismën e pabesueshme dot për të krijuar një mistikë familjare dhe shpirtërore për shqiptarët e tij, pra bektashizmin tipologjik dhe përbashkues gjithëshqiptar. Ringritja morale e popullit shqiptar ishte aksioni më i ngutshëm dhe më i rëndësishëm në atë kohë të vështirë që ndërmnorën rilindasit. Ai ishte çelësi, pa të cilin nuk mund të ndërmerret asnjë veprim tjetër shpëtues. A ishin shqiptarët patriotë më shumë se ç’duhet, apo përkundrazi ishin ftohur me vendin e vet? A mos po e mbiçmonin pa të drejtë veten dhe vendin e tyre, a mos përkundrazi e përcmonin pa të drejtë veten dhe Atdheun. Me fjalë të tjera: a e donin këtë vend që u ka dhënë emrin qysh prej dymijë vjetësh, apo ëndërronin ta këmbenin me një tjetër vend. Ëndërr e mbrapshtë kjo që ka ngritur krye aty-këtu e herë pas herë

në kohën tonë? E pra në këtë mijëvjeçar të tretë shqiptarët janë të detyruar të nxjerrin ende mësim nga drama e tyre, që ndodhet ende në zhvillim.

Në kushtet e një klime të ashpër ndërkombëtare, kur populli shqiptar, i vetmi komb i ndarë tragjikisht në Europë është i detyruar të durojë mospërfiljen botërore për fatkeqësinë që i ka rënë në kokë. Në kushtet e vetmisë së tyre, të trysnisë së një propagande deri tani dashakeqe që ka përbaltur imazhin tonë në botë. Duke na paraqitur herë si një popull violent, herë fondamentalist, herë barbar e herë të lajthitur, shqiptarët janë detyruar, midis të tjerash, të bëjnë një zgjedhje e sqarim themelor në ndërgjegjen e tyre lidhur me patriotizmin. Mendimit të mbrapshtë që e ngatërron patriotizmin si balsam kundër nacionalizmit, ata duhet ti përgjigjen me një “jo” të prerë. Patriotizmi nuk është nacionalizëm dhe antipatriotizmi është po aq i rrezikshëm sa shovinizmi.

Fyerjet morale janë të njohura tek jeta e popujve ashtu siç janë të njohura ringritjet. Por për tu ringritur çdo komb i duhet të tendoset fort e të nxjerrë nga brendësia e vet të gjitha rezervat që ka rezervuar, ato rezerva, që çdo popull, sipas një kodi të lashtë, i ruan për ditë të zeza e i përdorin në periudha fatkeqësish. Raportet me atdheun zënë në këtë rast një vend kryesor. Shqipëria s’ka nevojë për ekzaltim, por aq më pak s’ka nevojë për përcmim. Mendimi se Shqipëria dhe shqiptarët kanë qenë shumë të himnizuar nga kultura shqiptare, ndaj tani duhet ti rrëzojmë në baltë për ti sjellë në vete, është doktrinë e antishqiptarizmit.

Kultura dhe mendimi i një populli qëndron gjithmonë në një lashtësi të shquar e të lavdishme për ku përpigjet ta tërheqë e ta ngrejë gjithë kombin. Në qoftë se populli shqiptar do të vazhdojë ta përcmojë e ta luftojë vetveten, në qoftë se ai në mënyrë irracionale do të synojë drejt shpërnguljes, nga trojet e shtetit shqiptar, në qoftë se ai do të vazhdojë të ngrejë dorën kundër strukturave shtetërore të tij, të çfarëdo lloji ngjyre politike të jenë ato, ai do të eci drejt greminës. Imazhin e mirë ose të keq për një popull, nuk mund ta krijojnë për një kohë të gjatë as zyrtarët e tij, por as renegatet e tij; atë nuk mund ta krijojnë as nacionalistët e ekzaltuar, por as vulgu i egër dhe i verbër. Aq më pak mund ta krijojnë atë diplomatë mendjelehtë, gazetarët e pabesë, denoncuesit, psikopatët dhe paranojakët e dehur për lavdi.

Janë të gjitha gjasat që mijëvjeçari i tretë, pavarësisht nga tronditjet e Shqipërisë, të jetë i mbarë. I mbarë për ata që, ndonëse e quajnë veten bij të shqipes, gjer më sot nuk janë ngjitur dot kurrë në lartësinë e dëshiruar, veçse në ëndërrat e tyre. Ndonëse krahët disa herë u janë thyer, ende vazhdojnë ta quajnë veten si më parë, bij të shqipes. Këmbëngulje kjo që dëshmon, në fund të fundit, besnikëri ndaj asaj ëndërre të moçme pafundësisht të ushqyer për vazhdimësi.

Qendra e Personel Rekrutimit

Akademitë Ushtarake të Turqisë
kërkojnë 5 kandidatë për studime*Afati kohor për dorëzimin e dokumentacionit deri në 14 shtator 2021*

Qendra e Personel Rekrutimit, do të rekrutojë kandidatë për studime në Akademitë Ushtarake të Turqisë, 5 (pesë) të drejta studi si më poshtë vijon:

Akademia Ushtarake e Forcës Tokësore, 1 (një) kuotë. Akademia Ushtarake e Forcës Detare, 1 (një) kuotë. Akademia Ushtarake e Forcës Ajrore, 1 (një) kuotë. Fakulteti i Mjekësisë "GATA", 2 (dy) kuota. Afati kohor për dorëzimin e dokumentacionit pranë Qendrës së Personel Rekrutimit është deri në 14 shtator 2021.

Kriteret e pranimit të kandidatëve:

Të jetë shtetas shqiptar. Të mos jetë dënues nga gjykata për vepra penale. Të mos jetë në ndjekje penale. Të mos jetë në proces gjykimi penal nga gjykata. Të mos ketë probleme me deportimin. Të mos jetë përdorues i lëndëve narkotike dhe alkolit, për të cilat do të paraqesin testet e kryera. Të mos jetë person i dyshuar nga organet e zbatimit të ligjit për veprimtari të kundërligjshme apo kriminale. Të jetë në moshë jo më pak se 18 vjeç dhe jo më shumë se 20 vjeç, në ditën e fillimit të vitit akademik. Të ketë kryer arsimin parauniversitar brenda ose jashtë vendit, të njohur dhe ekuivalentuar nga Ministria e Arsimit dhe Sporteve të Republikës së Shqipërisë. Kandidatët që do të aplikojnë për ndjekjen e studimeve pranë Akademive Ushtarake në Turqi të plotësojnë kriterin e notës mesatare të shkollës parauniversitare mbi 8 (tetë), mesatarja e notave të të gjitha viteve të gjimnazit për lëndët Matematik, Fizik dhe Kimi të jetë mbi 8 (tetë) dhe notat e maturës shtetërore të jenë mbi 8 (tetë). Të mos jetë i martuar, i fejuar, i ve ose të mos bashkëjetojë. Të jetë i aftë nga ana shëndetësore. Të ketë një trup me fizik të rregullt, të shëndetshëm nga të gjitha pikëpamjet, pa asnjë mangësi apo shenja që deformojnë pamjen, të mos ketë tatuazhe ne pjesët e trupit, të mos jetë dyz taban, të mos ketë në trup plagë apo shenja djegie, të jetë me flokë dhe të mos ketë sëmundje të lëkurës, si dhe të ketë bërë të gjitha vaksinat dhe të mos jetë mbartës i sëmundjeve ngjitëse. Të ketë gjatësinë trupore jo më pak se 165 cm për meshkujt dhe jo më pak se 160 për femrat. Të mos jetë bartës i virusit HIV, Hepatit B dhe SST (Sëmundje Seksualisht të Transmetueshme) të tjera; të mos ketë kaluar apo të vuajë ndërkohë nga sëmundje të tjera të zemrës, veshkave, hepatiche, pulmonare, neuropsikiatrike, sistemit lokomotor (sistemit kockor dhe

lëvizjes) apo të ketë qenë ose jetë përdorues i lëndëve narkotike. Të rezultojë kalues në testet fizike, shëndetësore, intelektuale, gjuhsore ose trajnuese, që zhvillohen nga vendet partnere në vendin tonë ose pranë shkollave ushtarake jashtë vendit, me qëllim pranimin në shkolla ushtarake. Të jetë shpallur fitues në përfundim të konkurimit. Të plotësojë kushtin e sigurisë. Të jetë vlerësuar i aftë për të shërbyer në FA gjatë ekzaminimit mjekësor në Njësinë Mjekësore Ushtarake.

Kandidatët nuk mund të regjistrohen për ndjekjen e studimeve në institucionet arsimore ushtarake jashtë vendit, në rast se: a. Kanë kryer më parë të njëjtin nivel arsimor ushtarak brenda ose jashtë vendit. b. Kanë qenë kontingjent i Forcave të Armatosura për ndjekjen e studimeve ushtarake brenda dhe jashtë vendit dhe nuk i kanë përfunduar ato. Kandidati që nuk plotëson qoftë edhe një nga kriteret e përmendura më sipër, s'kualifikohet.

Dokumentet për regjistrim:

Kandidatët për regjistrim duhet të paraqesin pranë Zyrës së Pranimit Tiranë dokumentacionin e mëposhtëm:

Kërkesë me shkrim e nënshkruar nga kandidati për ndjekjen e studimeve në Akademitë Ushtarake të Turqisë dhe

Fotokopje e noterizuar e dokumentit zyrtar (diplomës) që vërteton përfundimin e arsimit përkatës së bashku

preferenca e degës për të cilën aplikohet. Formular me të dhënat personale sipas formatit të përcaktuar, Aneksi A

me certifikatën dhe listën e notave. Fotokopje e kartës së identitetit. Fotografi për dokument (4x6), 2 (dy) copë. Fotokopje të pasaportës e vlefshme për jashtë shtetit. Raport mjekësor të lëshuar nga mjeku i familjes i qendrës shëndetësore të vendbanimit ishqorëuar edhe me një raport shpjegues, ku deklarohet se kandidati është i shëndetshëm, nuk ka sëmundje kronike, infektive, të shëndetit mendor + në anamnezën e tij personale dhe nuk është përdorues i lëndëve narkotike. Ekzaminimi

met mjekësore për agentë infektiv (Hepatit B, Hepatit C, Hepatit D, HIV/AIDS, Sifiliz), grupin e gjakut dhe lëndët narkotike, lëshuar nga Qendra Kombëtare e Transfuzionit të Gjakut dhe/ose bankat e gjakut apo drejtoritë e Shëndetit Publik në prefekturat apo rrethet ku banojnë, si dhe testet për lëndët narkotike nga laboratorë të certifikuar nga Ministria e Shëndetësisë dhe Mbrojtjes Sociale. Formularët e vetëdeklarimit, të cilët plotësohen pranë Qendrës së Personel Rekrutimit në momentin e dorëzimit të dokumentacionit. Dokumentacioni që duhet të paraqesin kandidatët e kualifikuar pas përfundimit të testimit, brenda 10 ditëve: Dëshmi penaliteti. Vërtetim nga gjykata. Vërtetim nga prokuroria. Vërtetim nga përmbartimi. Ekzaminimet për agentët infektivë (Hepatit B, Hepatit C, Hepatit D, HIV/AIDS, Sifiliz) dhe raportin mjekësor të lëshuar nga komisioni mjeko-ligjor, në Njësinë Mjekësore Ushtarake. Testet për lëndët narkotike të lëshuar nga laboratorë të certifikuar nga Ministria e

Shëndetësisë dhe Mbrojtjes Sociale.

Datat e testimit:

Testi i Gjuhës së Huaj (anglisht): 15.09.2021 Testi Fizik: 15.09.2021 Testi Intelektual: 16.09.2021 Testi Psikologjik: 16.09.2021 Kandidatët e përzgjedhur do të nënshtrohen edhe një testi intelektual (vlerësimi të nivelit të njohurive shkencore), që do të zhvillohet nga Zyra e Atashehut Ushtarak të Turqisë, i cili është s'kualifikues.

NATO në Afganistan dhe kronologjia e pranisë

MSC. MIMOZA GOLIKJA

Sekretari i Përgjithshëm i NATO-s mori pjesë në takimin virtual ministror mbi Afganistanin. Në takim morën pjesë ministrant e Jashtëm të vendeve të G7 (Kanadaja, Franca, Gjermania, Italia, Japonia, MB, SHBA) së bashku me Turqinë, Katarin dhe Bashkimin Evropian. Takimi u mbajt në 30 gusht 2021. Sekretari i Përgjithshëm i NATO-s Jens Stoltenberg tha se evakuimi i mbi 100,000 njerëzve nga Afganistani ishte një operacion historik i ekzekutuar nën presion ekstrem. Duke falënderuar aleatët dhe Katarin për përpjekjet e tyre, Stoltenberg vuri në dukje rolin e NATO-s në koordinimin e evakuimeve dhe drejtimin e operacioneve të aeroportit të Kabulit, dhe theksoi nevojën për të siguruar kalim të sigurt për ata që punuan me NATO-n dhe ata në rrezik që janë ende në Afganistan.

Duke parë përpara, zoti Stoltenberg tha se ishte e rëndësishme që fitimet kundër terrorizmit të arritura në Afganistan të ruheshin. Ai kujtoi se misioni i NATO-s ishte gjithmonë që të sigurohej që Afganistani të mos ishte një strehë e sigurt për terroristët ndërkombëtarë. Ai vuri në dukje se Al Qaeda është degraduar dhe nuk se ka pasur një sulm terrorist ndaj aleatëve të NATO-s të organizuar nga Afganistani që nga 11 shtatori. Duke pranuar se kërcënimi terrorist mund të rishfaqet, Sekretari i Përgjithshëm u pajtua me ministrat se talebanët duhet të mbahen përgjegjës për angazhimet e tyre mbi terrorizmin, duke shtuar se aleatët duhet të jenë të përgatitur për të vazhduar të luftojnë grupet terroriste.

Pse shkoi NATO në Afganistan?

Aleatët e NATO-s kanë monitoruar nga afër situatën në zhvillim të shpejtë në Afganistan. NATO ka punuar për të mbajtur operacionet në aeroportin ndërkombëtar të Kabulit, duke siguruar funksione kyçe në rrethana shumë sfiduese. Aleanca gjithashtu ka ruajtur praninë e saj diplomatike përmes Përfaqësuesit të Lartë Civil. Që nga gushti 2021, fokusi ka qenë të sigurohet largimi i sigurt i personelit nga vendet aleate dhe partnere, dhe i afganëve që kanë ndihmuar në angazhimin e NATO-s me Afganistanin. Aleatët e NATO-s shkuan në Afganistan pas sulmeve terroriste të 11 Shtatorit në Shtetet e Bashkuara, për të siguruar që vendi të mos kthehet përsëri në një strehë të sigurt për terroristët ndërkombëtarë për të sulmuar vendet tona. Gjatë dy dekadave të fundit, nuk ka pasur sulme terroriste në vendet aleate nga Afganistani. Nga gushti 2003, NATO udhëhoqi Forcën Ndihmëse të Sigurisë Ndërkombëtare të mandatuar nga OKB-ja (ISAF). Misioni i tij, i cili synonte krijimin e kushteve ku qeveria afgane mund të ushtronte autoritetin e saj në të gjithë vendin dhe të ndërtonte kapacitetin e forcave të sigurisë kombëtare afgane, përfshirë në luftën kundër terrorizmit ndërkombëtar, u përfundua në dhjetor 2014 kur Mbrojtja Kombëtare Afgane dhe Siguria mori përgjegjësinë e plotë për sigurinë në të gjithë vendin e tyre. Në janar 2015, NATO nisi Misionin Përkrahës Vendimtar (RSM) për të trajnuar, këshilluar dhe ndihmuar forcat dhe institucionet afgane të sigurisë për të luftuar terrorizmin dhe për të siguruar vendin e tyre. Fokusi ishte në Forcat e Operacioneve Speciale dhe Forcat Ajrore Afgane. Në Samitin e NATO-s në Korrik 2018 në Bruksel, aleatët dhe partnerët e tyre operacionale u angazhuan për të zgjeruar qëndrueshmërinë financiare të forcave afgane të sigurisë deri në vitin 2024. Ky financim aktualisht është i ngrirë. Në shkurt

2020, Shtetet e Bashkuara dhe talebanët nënshkruan një marrëveshje për tërheqjen e forcave ndërkombëtare nga Afganistani deri në maj 2021. Në prill 2021, pas disa raundeve të konsultimeve, ministrat aleatë të Jashtëm dhe të Mbrojtjes vendosën të fillojnë tërheqjen e trupave nga Afganistani më 1 maj 2021 dhe ta përfundojnë atë brenda pak muajsh. Ata gjithashtu vendosën të vazhdojnë të mbështesin Afganistanin në mënyra të tjera. Kjo u konfirmua nga krerët e shteteve dhe qeverive të NATO-s në Samitin e NATO-s në Bruksel më 14 qershor 2021.

Kush ishte Misioni Resolute Support

I nisur më 1 janar 2015, Misioni i Mbështetjes të Vendosur (RSM) u përqëndrua kryesisht në trajnime, këshilla dhe aktivitete asistencë në ministratë e lidhura me sigurinë, në institucionet e vendit dhe në mesin e gradave të larta të ushtrisë dhe policisë. Misioni jo luftarak kreu funksione mbështetëse në disa zona. Këto përfshinin planifikimin operacionale; zhvillimi buxhetor; procesi i gjenerimit të forcës; menaxhimi dhe zhvillimi i personelit; mbështetja logjistike; dhe mbikëqyrje civile për të siguruar që forcat dhe institucionet e mbrojtjes kombëtare afgane dhe të sigurisë të veprojnë në përputhje me sundimin e ligjit dhe qeverisjen e mirë. Deri në gusht 2020, RSM kishte rreth 10.000 personel nga 36 aleatë të NATO-s dhe vende partnere, që vepronin në një qendër (Kabul/Bagram) dhe katër zëdhënës (Mazar-e Sharif në veri, Herat në perëndim, Kandahar në jug dhe Laghman në lindje). Duke pranuar se nuk ka zgjidhje ushtarake për sfidat me të cilat përballlet Afganistani, aleatët vendosën më 14 prill 2021 që të fillojnë tërheqjen e forcave RSM deri më 1 maj.

Mbështetja financiare e Forcave Kombëtare Afgane të

Mbrojtjes dhe Sigurisë

Financimi për Forcat Kombëtare Afgane të Mbrojtjes dhe Sigurisë është aktualisht i ngrirë. Në Samitin e Uellsit në 2014, Aleatët e NATO-s dhe partnerët operacionale ripërtërinë zotimin e bërë në Samitin e Çikagos për të luajtur rolin e tyre në mbështetjen financiare të Forcave Kombëtare Afgane të Mbrojtjes dhe Sigurisë (ANDSF) pas vitit 2014. Përgjegjësia për të kontribuar në financimin e kjo përpjekje u përballua nga bashkësia ndërkombëtare në tërësi. Në Samitin e Brukselit më 11-12 korrik 2018, aleatët dhe partnerët operacionale konfirmuan angazhimin e tyre për të vazhduar mbështetjen financiare të forcave afgane të sigurisë deri në vitin 2024. Deri më 31 maj 2021, kontributet totale të bëra në Fondin e Mirëbesimit që nga themelimi i tij në 2007 arrijnë në mbi 3.4 miliardë dollarë. Fondi i Mirëbesimit ANA është një nga katër burimet e financimit të përdorura për të kanalizuar mbështetjen financiare për forcat dhe institucionet e sigurisë të Afganistanit. Tre të tjerat janë Fondi i Mirëbesimit i Ligjit dhe Rendit për Afganistanin (LOTFA) për të paguar pagat e punonjësve të policisë dhe drejtësisë dhe për të ndërtuar kapacitetet e Ministrisë së Brendshme, të administruara nga Programi i Kombeve të Bashkuara për Zhvillim; Fondi i Shteteve të Bashkuara të Forcave të Sigurisë Afganistan (ASFF) që paguan për pajisjen dhe drejtimin e forcave afgane të sigurisë; dhe angazhimin e qeverisë afgane për të siguruar 500 milionë dollarë çdo vit.

Misioni ISAF (2001 - 2014)

I vendosur në 2001, fillimisht nën drejtimin e aleatëve individualë të NATO-s në bazë rrotative gjashtëmujore, ISAF u ngarkua, me kërkesë të qeverisë afgane dhe nën një mandat të Kombeve të Bashkuara (OKB), të ndihmonte qeverinë afgane në ruajtjen e sigurisë, fillimisht në dhe rreth Kabulit ekskluzivisht. NATO ra dakord të

mernte komandën e forcës në gusht 2003 dhe Këshilli i Sigurimit i OKB-së më pas urdhëroi zgjerimin gradual të operacioneve të ISAF për të mbuluar të gjithë vendin. ISAF ishte një nga koalicionet më të mëdha në histori dhe misioni më i gjatë dhe më sfidues i NATO-s deri më sot. Në kulmin e saj, forca ishte më shumë se 130,000 me trupa nga 50 NATO dhe vende partnere. Si pjesë e përpjekjes së përgjithshme të bashkësisë ndërkombëtare, ISAF punoi për të krijuar kushtet në të cilat qeveria afgane do të ishte në gjendje të ushtronte autoritetin e saj në të gjithë vendin. Zhvillimi i Forcave të Sigurisë Kombëtare Afgane profesionale, të afta dhe të qëndrueshme ishte në qendër të përpjekjeve të ISAF dhe misionit kryesor të Misionit të Trajnimit të NATO-s në Afganistan (NTM-A). Kjo u krye në bashkëpunim të ngushtë me Misionin Policor të Bashkimit Evropian në Afganistan (EUPOL Afganistan) dhe Ministrinë Afgane të Mbrojtjes.

Pas krijimit në 2002, Ushtria Kombëtare Afgane (ANA) përparoi gradualisht nga një forcë me bazë këmbësorie në një ushtri, me elementë luftarakë dhe aftësi të tilla si policia ushtarake, intelijenca, pastrimi i rrugës, mbështetja luftarake, mjekësia, aviacioni dhe logjistike. Roli i Policisë Kombëtare Afgane (ANP) u zhvendos gradualisht nga luftimi i kryengritjes në një rol policor më civil, duke zhvilluar më tej aftësitë duke filluar nga hetimet kriminale deri tek kontrolli i trafikut. Forcat Ajrore Afgane rritën në mënyrë të vazhdueshme personelin e saj duke përfshirë civilët, si dhe personelin ushtarak dhe personelin mirëmbajtës dhe mbështetës, dhe flotën e saj të avionëve me krah fikse dhe krahë rrotullues.

Procesi gradual i kalimit në përgjegjësinë e plotë të sigurisë afgane - i njohur si "Inteqal" në Dari dhe Pashtu - filloi në 2011. Ky proces përfundoi sipas planit në dhjetor 2014, kur përfundoi misioni i ISAF dhe forcat afgane morën përgjegjësinë e plotë të sigurisë për vendin e tyre. ISAF ndihmoi në krijimin e një mjedisi të sigurt për përmirësimin e qeverisjes dhe zhvillimit socio-ekonomik. Afganistani fitoi përqindjen më të madhe të çdo vendi në treguesit bazë të shëndetit dhe zhvillimit gjatë dekadës së misionit të ISAF. Vdekshmëria amtare u ul dhe jetëgjatësia u rrit. U shfaq një skenë e gjallë mediatike. Miliona njerëz e ushtruan të drejtën e tyre për të votuar në pesë cikle zgjedhore që nga viti 2004, përfshirë zgjedhjet presidenciale dhe të këshillit krahinor 2014, të cilat rezultuan në krijimin e një Qeverie të Unitetit Kombëtar.

Përpjekja kolektive ndërkombëtare dhe kronologjia e pranisë

Adresimi i sfidave të Afganistanit kërkonte një qasje gjithëpërfshirëse, duke përfshirë aktorë civilë dhe ushtarakë, që synonte jo vetëm sigurimin e sigurisë, por edhe promovimin e qeverisjes së mirë, sundimin e ligjit dhe zhvillimin afatgjatë. Gjatë angazhimit të saj në Afganistan, NATO

veproi në një rol mbështetës për qeverinë afgane dhe punoi në koordinim të ngushtë me partnerët e tjerë ndërkombëtarë, përfshirë Misionin e Asistencës së Kombeve të Bashkuara në Afganistan (UNAMA), Bankën Botërore, Bashkimin Evropian dhe komuniteti i zhvillimit.

Që nga fillimi i angazhimit të NATO-s, Aleanca gjithashtu punoi ngushtë me shumë vende partnere. Kontribuesit e trupave të ISAF përfshinin partnerë nga Australia dhe Amerika Latine, që përfaqësonin më shumë se një të katërtën e vendeve anëtare të OKB-së, duke nënvizuar mbështetjen e gjerë ndërkombëtare për misionin e ISAF-it. Australia, Gjeorgjia dhe Jordania ishin ndër vendet kryesore që nuk kontribuan në trupat e NATO-s në ISAF.

Shtatori 2001 - korrik 2003: 11 Shtatori dhe Rënia e Talibanëve Angazhimi i komunitetit ndërkombëtar

Në 11 shtator 2001, një seri prej katër sulmesh të koordinuara terroriste filluan në disa objektiva në Shtetet e Bashkuara, duke vrarë pothuajse 3,000 njerëz dhe në 12 shtator 2001 aleatët e NATO-s dhe vendet partnere dënuan sulmet, duke ofruar mbështetjen e tyre për Shtetet e Bashkuara. Aleatët vendosën thirrjen e nenit 5 të Traktatit të Uashingtonit, klauzola e mbrojtjes kolektive të Aleancës, për herë të parë në historinë e NATO-s, nëse përcaktohej se sulmi ishte drejtuar nga jashtë kundër Shteteve të Bashkuara. Në 2 tetor 2001, Këshilli i Atlantikut të Veriut u informua nga një zyrtar i nivelit të lartë amerikan mbi rezultatet e hetimeve mbi sulmet e 11 shtatorit dhe u përcaktua se sulmet konsiderohen si një veprim i mbuluar nga neni 5. Në 7 tetor 2001, pas refuzimit të talebanëve për të dorëzuar Osama Bin Ladenin dhe mbylljen e kampeve të trajnimit të terroristëve, Shtetet e Bashkuara fillojnë sulme ajrore kundër objektivave të Al-Kaedës dhe talebanëve në Afganistan me mbështetjen e aleatëve. Forcat tokësore u vendosën dy javë më vonë. Kjo shënon fillimin e Operacionit Enduring Freedom, i cili u mbështet nga një koalicion aleatësh. Në 14 nëntor 2001, Rezoluta e Këshillit të Sigurimit të Kombeve të Bashkuara (UNSCR) 1378 kërkonte një rol qendror për OKB-në në krijimin e një administrate kalimtare dhe ftoi shtetet anëtare të dërgonin paqeruajtës në Afganistan. Më 5 dhjetor 2001, në një konferencë të sponsorizuar nga OKB në Bon, delegatët e fraksioneve afgane emëruan Hamid Karzai si kreun e një qeverie të përkohshme. Ata gjithashtu nënshkruan Marrëveshjen e Bonit, e cila parashikonte një forcë paqeruajtëse ndërkombëtare për të ruajtur sigurinë në Afganistan dhe në 20 dhjetor 2001, Rezoluta e OKB-së 1386 autorizoi vendosjen e Forcës Ndërkombëtare të Ndihmës së Sigurisë (ISAF) në dhe rreth Kabulit për të ndihmuar stabilizimin e Afganistanit dhe krijimin e kushteve për paqen e qëndrueshme. Janar 2002 shënon datën e Kontigjentit të parë të paqeruajtësve ISAF që mbërritën në Afganistan, të vendosur sipas Kapitullit VII të Kartës së OKB-së (Veprimi në lidhje me Kërcënimet ndaj Paqes,

Shkeljet e Paqes dhe Aktet e Agresionit). Mbretëria e Bashkuar merr rotacionin e parë gjashtëmujor të komandës së ISAF dhe 18 vende të tjera vendosin forca dhe asetë. Në 28 mars 2002, Misioni i Asistencës i Kombeve të Bashkuara në Afganistan (UNAMA) është themeluar me kërkesë të qeverisë së përkohshme të Afganistanit për ta ndihmuar atë dhe popullin e Afganistanit në hedhjen e themeleve për paqen dhe zhvillimin e qëndrueshëm në vend. Në nëntor 2002, ushtria amerikane fillon ngritjen e ekipeve provinciale të rindërtimit (PRT) në Afganistan, së pari në Gardez, pastaj Bamiyan, Kunduz, Mazar-e-Sharif, Kandahar dhe Herat-për të koordinuar rizhvillimin me agjencitë e OKB-së dhe organizatat joqeveritare. Disa nga këto PRT janë marrë më vonë nga vendet anëtare të NATO -s dhe vendet partnere. Në datat 21-22 nëntor 2002, Samiti i Pragës i hap rrugën NATO-s të shkojë “jashtë zonës” dhe në gusht 2003 -pranvera 2006, NATO merr drejtimin e ISAF -it dhe zgjeron veriuin dhe perëndimin. Në gusht 2003, NATO merr drejtimin e operacionit ISAF dhe në 31 dhjetor 2003, ISAF i drejtuar nga NATO fillon zgjerimin e ISAF në veri duke marrë komandën e PRT të udhëhequr nga Gjermania në Kunduz. Në janar 2004, ambasadori Hikmet Çetin. Turqi, merr postin e tij si Përfaqësuesi i parë Civil në NATO në Afganistan. Kurse në 28 qershor 2004, në Samitin e Stambollit, NATO njofton se do të krijojë katër PRT të tjera në veri të vendit, në Mazar-e-Sharif, Meymanah, Feyzabad dhe Baghlan.

Maj-shtator 2004, ISAF zgjerohet në perëndim, duke marrë së pari komandën e PRT në provincat e Herat dhe Farah dhe një Bazë Mbështetëse Përpara (një bazë logjistike) në Herat, e ndjekur nga PRT në Chaghcharan, kryeqyteti i Provincës Ghor, dhe një në Qala-e-Naw, kryeqyteti i Provincës Badghis. ISAF e drejtuar nga NATO tani po siguron ndihmë sigurie në 50 përqind të territorit të Afganistanit dhe në 1 tetor 2004, përfundon zgjerimi i ISAF i drejtuar nga NATO në nëntë provincat veriore të Afganistanit. Në 29 tetor 2004, në një video mesazh, Osama Bin Laden merr përgjegjësinë për sulmet e 11 Shtatorit dhe kërcënon Perëndimin me sulme të tjera. Në shtator 2005, NATO vendos përkohësisht 2,000 trupa shtesë në Afganistan për të mbështetur zgjedhjet krahinore dhe parlamentare dhe në 18 shtator 2005, ndodh që zgjedhjet legjislative mbahen në Afganistan. Në dhomën e ulët të parlamentit, 68 nga 249 vende u rezervuan për anëtarët femra, siç janë 23 nga 102 vende në dhomën e sipërme. 8 qershor 2006 zhvillohet takimi në Bruksel, ministtrat e Mbrojtjes nga 37 vende të NATO-s dhe vendet partnere që kontribuonin në ISAF konfirmuan se ishin gati të zgjerojnë operacionin e ISAF në jug të Afganistanit. Ky ishte dhe takimi i parë i ministrave në formatin ISAF, pas kësaj, takime të tilla u bënë një ngjarje e rregullt.

Korrik 2006 - gusht 2009: ISAF Zgjeron Jugun dhe Lindjen

Në 31 korrik 2006, ISAF i drejtuar nga NATO merr komandën e rajonit jugor të Afganistanit nga forcat e koalicionit të udhëhequr nga SHBA, duke zgjeruar zonën e saj të operacioneve për të mbuluar edhe gjashtë provinca të tjera-Daikundi, Helmand, Kandahar, Nimroz, Uruzgan dhe Zabul-dhe duke marrë përsipër komandimi i katër PRT shtesë. ISAF i zgjeruar tashmë drejtonte gjithsej 13 PRT në veri, perëndim dhe jug, duke mbuluar rreth tre të katërtat e territorit të Afganistanit. Në 5 tetor 2006, ISAF zbaton fazën përfundimtare të zgjerimit të tij, duke marrë komandën e forcave ushtarake ndërkombëtare në Afganistanin lindor nga koalicioni i udhëhequr nga SHBA. Përveç kësaj, ISAF fillon të vendosë ekipe trajnimi dhe mentorimi në njësitë e Ushtrisë Kombëtare Afgane në nivele të ndryshme komandimi. Në

28-29 nëntor 2006, në Samitin e Rigës, udhëheqësit e NATO-s bien dakord të heqin disa nga vërejtjet dhe kufizimet kombëtare se si, kur dhe ku mund të përdoren forcat e tyre. Në 3 prill 2008, në Samitin e Bukureshtit, vendet që kontribuan me trupat ISAF përcaktuan një vizion strategjik për Afganistanin, i udhëhequr nga katër parime: një angazhim afatgjatë i vendosur dhe i përbashkët; mbështetje për udhëheqje dhe përgjegjësi të shtuar afgane; një qasje gjithëpërfshirëse nga bashkësia ndërkombëtare, duke bashkuar përpjekjet civile dhe ushtarake; dhe rritjen e bashkëpunimit dhe angazhimit me fqinjët e Afganistanit, veçanërisht Pakistanin. Në gusht 2008, përgjegjësia kryesore e sigurisë për qytetin Kabul u transferohet forcave afgane dhe në 17 shkurt 2009, Presidenti i ri amerikan Barak Obama njofton një shtesë prej 17,000 trupash që do të vendosen në Afganistan gjatë pranverës dhe verës për të kundërshtuar talebanët e ringjallur dhe për të ndaluar rrjedhën e luftëtarëve të huaj në jug të Afganistanit. Në 27 mars 2009, presidenti Obama shpall një strategji të re për Afganistanin dhe Pakistanin. Ai gjithashtu merr vendimit të vendosë 4,000 trupa në Afganistan si trajnerë për forcat afgane të sigurisë dhe 3-4 prill 2009, në Samitin e Strasburgut/Kehl, udhëheqësit aleatë bien dakord të dërgojnë 5,000 trupa shtesë për të trajnuar forcat afgane të sigurisë dhe për të siguruar sigurinë për zgjedhjet presidenciale në gusht.

Shtator 2009- shkurt 2011, Konternimi i Sigurimit: Më shumë çizme në terren

Në 21 nëntor 2009, pas vendimeve të marra në Samitin e Strasburgut/Kehl në Prill 2009, Misioni Trajnues i NATO -s në Afganistan aktivizohet zyrtarisht. Qëllimi i tij është të sjellë së bashku përpjekjet për të trajnuar forcat afgane. Në dhjetor 2009, pas një rishikimi tremujor të fushatës ushtarake, Presidenti Obama vendos për një rritje të trupave që përfshin vendosjen e 30.000 trupave të tjerë, ndërsa premtoi gjithashtu se do të fillojë tërheqjen e trupave amerikane deri në verën e vitit 2011. Ministrat e Jashtëm të NATO-s njoftojnë vendosjen e edhe 7000 ushtarë të tjerë. Kurse në 28 janar 2010, në një konferencë ndërkombëtare në Londër, përfaqësues të nivelit të lartë nga mbi 70 vende diskutojnë planet për të dorëzuar gradualisht drejtimin e operacioneve të sigurisë forcave afgane të sigurisë. Në 20 korrik 2010, Bordi i Përbashkët Afgano-NATO Inteqal u krijua si mekanizëm për të vlerësuar gatishmërinë e rretheve dhe provincave për të kaluar në drejtimin afgan për siguri. Ndërsa në 20 korrik 2010, në një konferencë në Kabul, të organizuar nga qeveria afgane dhe bashkë-kryesuar nga Kombet e Bashkuara, qeveria bëri një angazhim të ripërtërirë ndaj popullit afgan, duke paraqitur një plan të udhëhequr nga afganët për përmirësimin e zhvillimit, qeverisjes dhe sigurisë. Në 19-20 nëntor 2010, në Samitin e Lisbonës, udhëheqësit e NATO-s bien dakord me qeverinë afgane për të dorëzuar përgjegjësinë e plotë për sigurinë në Afganistan nga ISAF te forcat afgane deri në fund të vitit 2014. Kalimi gradual në drejtimin e sigurisë afgane u vendos të nisë në 2011 , duke filluar në zona që relativisht të qëndrueshme. NATO dhe Afganistanin gjithashtu nënshkruan një deklaratë mbi Partneritetin e Qëndrueshëm, duke siguruar një kornizë për mbështetje afatgjatë politike dhe praktike, e krijuar për të vazhduar edhe pas misionit ISAF.

Mars 2011 – dhjetor 2014: Kalimi drejt udhëheqjes afgane për siguri

Në 22 mars 2011, Presidenti Karzai shpall grupin e parë të provincave dhe rretheve afgane që fillojnë të kalojnë drejt udhëheqjes afgane për siguri. Ndërkohë në 1 maj 2011, Osama Bin Laden vritet nga

forcat e operacioneve speciale amerikane në Pakistan dhe në 22 qershor 2011, Presidenti Obama shpalli planet për të tërhequr 10,000 trupa deri në fund të vitit dhe 20,000 të mbetur të trupave “të rritur” deri në verën e vitit 2012. Në 26 nëntor 2011, zyrtarët pakistanezë pohojnë se avionët e NATO -s vranë të paktën 25 ushtarë në sulmet kundër dy posteve ushtarake në kufirin veriperëndimor me Afganistanin dhe NATO filloin një hetim i cili më vonë zbuloi se koordinimi i dobët dhe gabimet e bëra nga forcat e NATO-s dhe ato pakistaneze shkaktuan incidentin. Në 5 dhjetor 2011, një konferencë ndërkombëtare zhvillohet në Bon, për të diskutuar bashkëpunimin me Afganistanin përtej tërheqjes së ISAF në fund të vitit 2014. Presidenti afgan angazhohet për forcimin e luftës kundër korrupsionit në këmbim të ndihmës së vazhdueshme zhvillimore ndërkombëtare. Pakistani bojkoton konferencën për shkak të vdekjeve të shkaktuara nga sulmet ajrore të NATO -s në nëntor dhe në 1 prill 2012, Qendra Rajonale e Trajnimit të Policisë në Mazar-e Sharif iu dorëzohet afganëve që më vonë bëhet një vend trajnimi për Policinë Kombëtare Afgane të Rendit Civil.

Në 21 maj 2012, në Samitin e Çikagos, udhëheqësit nga 28 vendet anëtare të NATO-s dhe 22 partnerët në koalicionin ISAF i dhanë Afganistanit një angazhim të qartë dhe afatgjatë për të vazhduar mbështetjen e forcave afgane të sigurisë me trajnime, këshilla dhe ndihmë pas udhëheqjes së NATO-s dhe Misioni ISAF ka përfunduar në vitin 2014. Mbi 4 miliardë dollarë u prem-tuan për të mbështetur forcat afgane. Në 8 korrik 2012, në konferencën e donatorëve në Tokio për Afganistanin, bashkësia ndërkombëtare premtoi 16 miliardë dollarë ndihmë zhvillimore deri në vitin 2015 përtej tërheqjes së ISAF. Por presioni i bëhet qeverisë për të mbajtur zgjedhje gjithëpërfshirëse, transparente dhe të besueshme; për të luftuar korrupsionin dhe për të përmirësuar qeverisjen e mirë; të respektojë kushtetutën, veçanërisht të drejtat e njeriut; dhe për të zbatuar sundimin e ligjit. Në 16 korrik 2012 ngrihet Komanda e Operacioneve Speciale të Ushtrisë Afgane. Kurse në 1 shkurt 2013, Komanda e Forcave Tokësore Afgane krijohet për të mbikëqyrur të gjitha operacionet në Afganistan, ndërsa në 1 prill 2013, krijohet : Universiteti Kombëtar Afgan i Mbrojtjes, për të trajnuar oficerët e ardhshëm të Ushtrisë Kombëtare Afgane. Në 24 nëntor 2013, Loya Jirga voton në favor të një Marrëveshjeje Dypalëshe të Sigurisë me Shtetet e Bashkuara, duke i bërë thirrje Presidentit Hamid Karzai të nënshkruajë marrëveshjen menjëherë. Marrëveshja rregullon praninë e trupave amerikane në Afganistan pas vitit 2014 dhe është e nevojshme për të mundësuar që mijëra ushtarë amerikanë të qëndrojnë në Afganistan pas tërheqjes së ISAF. Në shtator 2014, në Samitin e NATO-s në Uells, udhëheqësit e vendeve që kontribuojnë në trupat ISAF nënvizojnë angazhimin e tyre për të vazhduar mbështetjen e Afganistanit pas vitit 2014. Në 30 shtator 2014 daton një marrëveshje për statusin e forcave midis NATO-s dhe Afganistanit që nënshkruhet në Kabul. I ratifikuar nga Parlamenti Afganistan në nëntor, ajo siguron kuadrin ligjor për një mision të ri jo-luftarak të udhëhequr nga NATO (“Mbështetje e Vendorsur”) për të trajnuar, këshilluar dhe ndihmuar forcat dhe institucionet afgane të sigurisë, duke filluar në Janar 2015. Në 12 dhjetor 2014, Këshilli i Sigurimit i OKB -së miraton njëzëri Rezolutën 2189, duke mirëpritur Misionin e ri Mbështetës të vendorsur. Në 28 dhjetor 2014, në një ceremoni në Kabul, ISAF përfundon zyrtarisht misionin e tij në Afganistan, duke përfunduar një

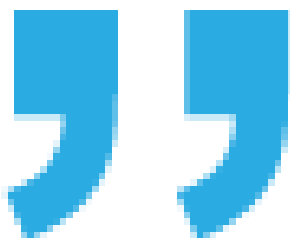
proces tranzicioni trevjeçar, ku udhëheqja për sigurinë gradualisht u transferohej afganëve. Forcat afgane të sigurisë tani kanë përgjegjësinë e plotë të sigurisë për Afganistanin.

Janar 2015: Trajnimi, Ndihma dhe Këshillimi i Institucioneve të Sigurisë Afgane

Në 1 janar 2015, Misioni Mbështetës i Vendorsur (RSM) fillon të vazhdojë të ofrojë trajnim, këshilla dhe ndihmë për Forcat Kombëtare Afgane të Mbrojtjes dhe Sigurisë (ANDSF) dhe në 13 maj 2015, ministrat e Jashtëm të NATO-s vendosin që Aleanca do të mbajë një prani të udhëhequr nga civilët në Afganistan pas përfundimit të RSM me qëllim që të vazhdojë të këshillojë dhe udhëzojë institucionet afgane të sigurisë, për t'i ndihmuar ata të bëhen të vetëmjaftueshëm. Në 15 tetor 2015, Sekretari i Përgjithshëm i NATO -s mirëpret njoftimin e Presidentit Obama se Shtetet e Bashkuara do të ruajnë nivelet e tanishme të trupave të tyre në Afganistan deri në vitin 2016 dhe do të mbajnë një prani të konsiderueshme përtej vitit 2016. Në 1 dhjetor 2015, ministrat e Jashtëm të NATO -s dhe partnerët e tyre RSM bien dakord për një plan për të mbështetur misionin e trajnimit në Afganistan gjatë vitit 2016 dhe të fillojnë punën për të siguruar financim për forcat dhe institucionet afgane të sigurisë deri në fund të vitit 2020.

Në 9 korrik 2016, në Samitin e NATO -s në Varshavë, udhëheqësit aleatë dhe partnerët e tyre RSM pranojnë se, ndërsa institucionet dhe forcat afgane të sigurisë vazhdojnë të zhvillohen dhe bëjnë përparim, sfidat dhe boshllëqet e aftësive vazhdojnë dhe ata vazhdojnë të kenë nevojë për mbështetje ndërkombëtare. Ata riafirmojnë angazhimin e tyre të ndërsjellë për të siguruar siguri dhe stabilitet afatgjatë në Afganistan duke mbështetur RSM përtej vitit 2016; mbështetje e vazhdueshme financiare për Forcat Afgane të Mbrojtjes dhe Sigurisë deri në fund të vitit 2020; dhe forcimin e Partneritetit të Qëndrueshëm midis Afganistanit dhe NATO -s. Në 5 tetor 2016, 75 vende dhe 26 organizata dhe agjenci ndërkombëtare prem-tuan 15.2 miliardë dollarë në mbështetje financiare për Afganistanin deri në vitin 2020. Në 9 nëntor 2017, ministrat e Mbrojtjes nga aleatët e NATO -s dhe vendet partnere bien dakord të rrisin kontributet e tyre të trupave në RSM në muajt e ardhshëm nga rreth 13,000 në rreth 16,000 trupa. Ministrat gjithashtu konfirmojnë se ata do të vazhdojnë të financojnë forcat afgane të sigurisë deri të paktën në vitin 2020. Në 27 prill 2018, ministrat e Jashtëm të NATO-s riafirmojnë angazhimin e NATO-s për zhvillimin e forcave afgane të sigurisë dhe mbrojtjes përmes një qasjeje të bazuar në kushte për Misionin e Mbështetjes Vendorsëse. Ata shprehin mbështetje për propozimin e presidentit afgan për bisedime paqeje midis Qeverisë së Unitetit Kombëtar dhe Talibanëve në një proces të udhëhequr nga Afgani-tani dhe në pronësi të Afganistanit. Ata gjithashtu “nënvizojnë rëndësinë e zgjedhjeve të drejta, gjithëpërfshirëse dhe në kohë parlamentare dhe presidenciale që do të mbahen në 2018 dhe 2019”. Në 8 qershor 2018, ministrat e Mbrojtjes nga aleatët e NATO -s dhe vendet partnere diskutojnë forcimin e mbështetjes së RSM për qeverinë afgane dhe forcat afgane të sigurisë dhe në 12 korrik 2018, krerët e shteteve dhe qeverive të aleatëve dhe partnerët që kontribuojnë me trupat RSM takohen me presidentin afgan në Samitin e Brukselit. Ata mirëpresin përparimin që po bëjnë institucionet afgane të sigurisë si rezultat i përpjekjeve të RSM-së për ngritjen e kapaciteteve dhe reformave institucionale të udhëhequra nga Afgani-tani. Ata nënvizojnë se forcat afgane efektive, profesionale dhe të qën-

drueshme do të jenë më të afta të sigurojnë siguri për vendin, të krijojnë kushtet për një zgjidhje të negociuar të konfliktit përmes një procesi paqësor të udhëhequr nga Afgani-tani dhe në pronësi të Afganistanit dhe t'u demonstrojnë talebanëve se nuk mund të mbizotërojnë me forcë. Ata mirëpresin ofertën e pashembullt të qeverisë afgane për bisedime pa kushte të paqes ndaj talebanëve dhe u bënë thirrje talibanëve të angazhohen në mënyrë të besueshme në këtë proces. Aleatët dhe partnerët përsëritën rëndësinë e qeverisjes së mirë dhe gjithëpërfshirëse, ndërtimin e institucioneve si dhe zhvillimin social dhe ekonomik, i cili do të ndihmonte në vendosjen e kushteve për stabilitet afatgjatë dhe do të kishte një ndikim të rëndësishëm në migrim. Qeveria afgane mori një numër angazhimesh në këtë drejtim. Në 29 shkurt 2020, Sekretari i Përgjithshëm Jens Stoltenberg merr pjesë në një ceremoni të mbajtur në Pallatin e Presidentit me Presidentin Afgan Ashraf Ghani së bashku me Sekretarin Amerikan të Mbrojtjes Mark Esper, për të shënuar Deklaratën e Përbashkët mes Shteteve të Bashkuara dhe Republikës Islamike të Afganistanit dhe nënshkrimit të një marrëveshjeje midis Shtetet e Bashkuara dhe talebanëve. Këshilli i Atlantikut të Veriut mirëpreti këto hapa të parë të rëndësishëm në ndjekje të një zgjidhjeje paqësore dhe merr përsipër të zbatojë rregullime të bazuara në kushte, duke përfshirë një reduktim të pranisë ushtarake. Në 24 prill 2020, Këshilli i Atlantikut të Veriut reflekton se perspektiva e fillimit të negociatave për të arritur një marrëveshje gjithëpërfshirëse të paqes në Afganistan paraqet një mundësi historike për t'i dhënë fund konfliktit dhjetëvjeçar. Aleatët u bënë thirrje urgjentisht udhëheqësve politikë të Afganistanit dhe mbështetësve të tyre që të mblidhen së bashku për të zgjidhur mosmarrëveshjet e tyre dhe për të formuar një qeveri gjithëpërfshirëse, ndërkohë që u bëjnë thirrje talibanëve që të zvogëlojnë dhunën dhe të krijojnë kushtet e favorshme për fillimin e negociatave. Në 14 korrik 2020, Këshilli i Atlantikut të Veriut u bën thirrje të gjitha palëve që të zgjidhin me shpejtësi çështjet e mbetura që ende përjashtojnë fillimin e negociatave gjithëpërfshirëse brenda Afganistanit dhe pasqyron se nivelet e dhunës, të nxitura veçanërisht nga sulmet e talebanëve ndaj forcave të sigurisë afgane, mbeten të papranueshme të larta. Në 12 shtator 2020, aleatët e NATO-s mirëpresin fillimin e negociatave të paqes brenda Afganistanit, të shpallura në një ceremoni në Doha. Ata i bënë thirrje qeverisë afgane dhe talebanëve që të përmbushin angazhimet e tyre për të punuar drejt një marrëveshjeje gjithëpërfshirëse paqeje. Në 14 prill 2021, aleatët vendosin të fillojnë tërheqjen e forcave RSM deri më 1 maj dhe ta përfundojnë atë brenda pak muajsh. Në 14 qershor 2021, në Samitin e Brukselit, Udhëheqësit Aleatë rikonfirmuan vendimin për të tërhequr praninë ushtarake, duke mbetur të përkushtuar për të ofruar trajnim dhe mbështetje financiare për forcat dhe institucionet afgane të sigurisë, dhe mbajtjen e Zyrës së Përfaqësuesit të Lartë Civil në Kabul për të vazhduar angazhimin diplomatik me Afganistan. Ata gjithashtu u angazhuan për të siguruar funksionimin e vazhdueshëm të Aeroportit Ndërkombëtar Hamid Karzai për të ruajtur lidhjen e Afgani-tanit me pjesën tjetër të botës. Aleatët gjithashtu përsëritën mbështetjen e tyre për procesin e paqes në pronësi afgane dhe të udhëhequr nga afganët. Dhe në gusht 2021, pas rënies së qeverisë afgane dhe Forcave Afgane të Mbrojtjes dhe Sigurisë, NATO u fokusua në sigurimin e largimit të sigurt të personelit nga vendet aleate dhe partnere, dhe të afganëve që kanë ndihmuar në angazhimin e NATO –s.

Presidentja Vjosa Osmani, theksoi se këto automjete të sapo pranuar janë dëshmi se FSK po zhvillohet dita-ditës në një forcë bashkëkohore, e aftë që t'i shërbejë vendit dhe të sigurojë paqen e qëndrueshme, jo vetëm në Kosovë por edhe në rajon.

Shtetet e Bashkuara të Amerikës i dhurojnë FSK-së 55 automjete ushtarake

Ministria e Mbrojtjes dhe Shtabi i Përgjithshëm i FSK-së mbajtën në 30 gusht 2021 ceremoninë e organizuar për pranim-dorëzimin e donacionit të SHBA-së me automjete taktike, të blinduara, të tipit ASV. Në këtë ceremoni morën pjesë Presidentja e Republikës së Kosovës, Vjosa Osmani, Kryeministri Albin Kurti, ministri i Mbrojtjes, Armend Mehaj si dhe autoritete të larta ushtarake dhe civile vendore e ndërkombëtare. Në fjalimin e saj drejtuar të pranishmëve, Presidentja Vjosa Osmani, theksoi se këto automjete të sapo pranuar janë dëshmi se FSK po zhvillohet dita-ditës në një forcë bashkëkohore, e aftë që t'i shërbejë vendit dhe të sigurojë paqen e qëndrueshme, jo vetëm në Kosovë por edhe në rajon. “Sot është një ditë e veçantë për popullin e Kosovës ngaqë partneri ynë strategjik, Shtetet e Bashkuara të Amerikës, po ua dhurojnë forcave tona të armatosura 55 automjete ushtarake në vlerë të madhe, të cilat do t'i ndihmojnë forcat tona të forcojnë më kapacitetet e veta dhe ta thellojnë edhe më tej ndërveprimin e ushtrisë sonë në ushtritë aleate” tha Presidentja Osmani. Gjithashtu, edhe Kryeministri Albin Kurti, falënderoi Shtetet e Bashkuara të Amerikës për

mbështetjen e vazhdueshme dhe të pakursyer për zhvillimin e sistemit të mbrojtjes së Republikës së Kosovës. “Ne do të vazhdojmë të zhvillojmë politikat e mbrojtjes, të përditësojmë kornizën ligjore dhe të ndërtojmë kapacitetet operationale të FSK-së në atë drejtim që të jenë të përputhshme dhe

të ndërveprueshme me NATO-n dhe me qëllim përafrimin dhe anëtarësimin në këtë organizatë”, tha Kryeministri Kurti. Ministria e Mbrojtjes bazuar në legjislacionin në fuqi dhe në bashkëpunim me SHBA-në është në proces të realizimit të Planit Gjithëpërfshirës të Tranzicionit të FSK-së.

MINISTRI MEHAJ PRITET ME NDERIME TË LARTA USHTARAKE NË MAQEDONINË E VERIUT

Mehaj-Shekerinska: Bashkëpunim në interes të sigurisë dhe stabilitetit rajonal

Në Ministrinë e Mbrojtjes së Republikës së Maqedonisë së Veriut, ministri i Mbrojtjes, Armend Mehaj u prit nga homologa e tij, Radmila Shekerinska-Jankovska, me nderimet më të larta ushtarake, në 25 gusht 2021. Më pas, të dy ministrat zhvilluan takimin sy më sy, për të vazhduar më tej në nivel të delegacioneve zyrtare. (Gjatë kësaj vizite, të dy ministrat nënshkruan Marrëveshje bilaterale kundër lajmeve të rreme dhe dezinformatave, që nënkupton organizimin e trajnimeve nga PARC për Ministrinë e Mbrojtjes dhe FSK-në). Në konferencën e organizuar për media, të dy ministrat theksuan bashkëpunimin e shkëlqyeshëm të deritashëm dhe zotimin e tyre që ky bashkëpunim të intensifikohet edhe më tej në interes të të dyja vendeve fqinje si dhe në interes të sigurisë dhe stabilitetit rajonal dhe më gjerë. Më pas,

ministri Mehaj u prit nga Kryeministri i Republikës së Maqedonisë së Veriut, Zoran Zaev dhe dekan i Akademisë Ushtarake, prof.dr. Mitko Bogdanovski,

ministren e Punëve të Jashtme, Bujar Osmanin dhe te ngarkuarin me punë në Ambasadën e Republikës së Kosovës në Shkup, Prindon Sadriun.

VIZITË ZYRTARE NË SHQIPËRI

Ministri Mehaj u prit nga ministri i Mbrojtjes së Republikës së Shqipërisë, Niko Peleshi

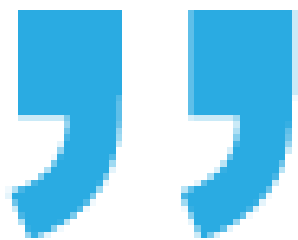
Me nderime të larta ushtarake, ministri i Mbrojtjes, Armend Mehaj, u prit në 26 gusht 2021 nga homologu i tij nga Republika e Shqipërisë, Niko Peleshi. Ministri Mehaj duke falënderuar ministrin Peleshi për mikpritjen theksoi se: “vizita zyrtare në Shqipëri është vizitë në shtëpinë e vëllezërve e motrave tona”. Pas takimit sy më sy, të dy ministrat u zotuan se rrugëtimi i të dy vendeve do të jetë i përbashkët në perspektivën zhvillimore të forcave të armatosura, në shërbim të sigurisë dhe mbrojtjes, si dhe sigurisë dhe stabilitetit rajonal e më gjerë.

VIZITË ZYRTARE NË REPUBLIKËN FEDERALE TË GJERMANISË

Ministri Mehaj u prit nga Sekretari Shtetëror i Ministrisë Federale të Mbrojtjes së Gjermanisë, Benedikt Zimmer

Ministri i Mbrojtjes, Armend Mehaj, në kuadër të vizitës zyrtare në Republikën Federale të Gjermanisë, me nderimet më të larta shtetërore në u prit 24 gusht 2021, nga Sekretari Shtetëror i Ministrisë Federale të Mbrojtjes së Gjermanisë, Benedikt Zimmer. Gjatë këtij takimi, përfaqësuesit e të dy delegacioneve diskutuan për nivelin e bashkëpunimit të deritashëm bilateral mes dy ministrave si dhe shqyrtimin e mundësive tjera për thellimin dhe zgjerimin e këtij bashkëpunimi në fushat e reja me interes të përbashkët. Me këtë rast, ministri Mehaj dhe z. Zimmer, u pajtuan që diskutimet e tyre të konkretizohen në planin e përbashkët dhe të vlerësohen të gjitha masat e nevojshme dhe të mundshme për implementim. Gjermania është dhe do të jetë ndër vendet më të rëndësishme mike dhe partnere për perspektivën zhvillimore të Ministrisë së Mbrojtjes dhe FSK-së.

Ne në qeveri kemi vendosur që sistemi ka nevojë për reforma që do të udhëhiqen nga Ministria e Mbrojtjes, dhe theksi do të jetë në pajisjet dhe trajnimet. Sot, kolegu im Tonin dhe unë u pajtuam për bashkëpunimin në atë fushë sepse Sllovenia ka përvojë të jashtëzakonshme dhe rezultate pozitive në shuarjen e zjarrit.

Shekerinska-Tonin në Ohër

Maqedonia e Veriut dhe Sllovenia fillojnë partneritetin e tyre strategjik të mbrojtjes

Fokusi i parë mbështetja për sistemin e shuarjes së zjarrit

Maqedonia e Veriut dhe Sllovenia, po fillojnë partneritetin e tyre strategjik të mbrojtjes dhe fokusi i parë do të jetë mbështetja teknike dhe materiale për sistemin tonë të shuarjes së zjarrit. Ky është rezultati i bisedimeve dypalëshe në Ohër midis Ministrave të Mbrojtjes të Maqedonisë së Veriut Radmila Shekerinska dhe Sllovenisë Matej Tonin, të mbajtura në vilën "Ohri" në Ohër, në 28 gusht 2021, gjatë vizitës zyrtare të Ministrit Slloven në Maqedoninë e Veriut.

Duke përshëndetur ministren Tonin, Shekerinska tha se nuk ishte rastësisht që ajo e ftoi në Ohër, si një nga 28 qytetet në botë që UNESCO e ka shpallur trashëgimi kulturore dhe historike botërore. "Duke paraqitur këtë bukuri me të cilën Maqedonia e Veriut është krenare, dua t'ju shpreh mirënjohjen tuaj dhe njerëzve të Sllovenisë që na ndihmuan kur kishim më shumë nevojë", tha ministrja.

Si dy ministrat e mbrojtjes të shteteve anëtare të NATO-s, nënvizoi Shekerinska, ne filluam takimin me shqetësimin tonë të thellë dhe dënimin e fortë të asaj që ndodhi në Kabul, Afganistan, në sulmet që vranë si ushtarë ashtu edhe civilë. Ne gjithashtu diskutuam zjarret në detaje. Ne në qeveri kemi vendosur që sistemi ka nevojë për reforma që do të udhëhiqen nga Ministria e Mbrojtjes, dhe theksi do të jetë në pajisjet dhe trajnimet. Sot, kolegu im Tonin dhe

unë u pajtuam për bashkëpunimin në atë fushë sepse Sllovenia ka përvojë të jashtëzakonshme dhe rezultate pozitive në shuarjen e zjarrit.

Ministri slloven Tonin tha se "Më vjen veçanërisht mirë që po takohemi sot në Ohër, dhe janë bukuritë e Ohrit ato që nxitën bisedimet tona të thellohen dhe të bëhen edhe më konkrete". Duke shprehur mbështetjen për integrimin tonë evropian, ai theksoi se vendi i Maqedonisë së Veriut është në BE dhe se Sllovenia do të bëjë gjithçka që ne të mund të bëhemi një anëtar i plotë.

"Ne do të bëjmë çmos për t'u treguar miqve tanë bullgarë se është gjithashtu në interesin e tyre që Maqedonia e Veriut të bëhet anëtare e BE-së. Jam i bindur se edhe sot, partneriteti midis Sllovenisë dhe Maqedonisë së Veriut është një lloj strategjik dhe besoj se në të ardhmen e afërt, ai do të zyrtarizohet me nënshkrimin e një marrëveshjeje partneriteti strategjik midis dy vendeve", tha ministri Tonin.

Pasditë, ministrat vizituan Berovën, pasi ky rajon ishte ndër më të prekurit nga zjarret ku njësitë sllovene të zjarrfikësve ndihmuan në shuarjen e zjarreve.

Shekerinska-Mehaj: Rajoni mëson nga gabimet e së kaluarës, prosperiteti dhe stabiliteti janë qëllimi i përbashkët

Më 25 gusht 2021, ministrja e Mbrojtjes, Radmila Shekerinska priti në Shkup, ministrin e Mbrojtjes të Republikës së Kosovës, Armend Mehaj, i cili ishte për një vizitë zyrtare njëditore në Republikën e Maqedonisë së Veriut.

Të dy ministrat patën një takim tete-a-tete dhe një takim dypalësh në nivel delegacionesh, ku diskutuan bashkëpunimin në mbrojtje dhe më gjerë, dhe situatën në rajon, dhe nënshkruan një Memorandum Mirëkuptimi dhe bashkëpunimi në trajtimin e lajmeve të rreme dhe dezinformata.

"Misioni ynë i përbashkët është të sigurojmë sigurinë dhe stabilitetin e të gjithë rajonit, përfshirë Kosovën, në mënyrë që të kemi një rajon që synon një të ardhme të përbashkët evropiane dhe

euroatlantike." "Kjo është e ardhmja që uruam për qytetarët tanë dhe kjo është e ardhmja që qytetarët e rajonit tonë e meritojnë plotësisht," tha ministrja Sekerinska pas takimit, duke theksuar se rajoni ka mësuar nga gabimet e tij dhe se është koha për të ecur përpar. "Vendi ynë po investon në paqen rajonale dhe në fund të vitit të kaluar, si anëtar i NATO-s, filloi të kontribuojë me forcat e veta në misionin e Aleancës në Kosovë. "Ne gjithashtu mbështetëm dialogun Prishtinë-Beograd, në mënyrë që të arrijmë një marrëveshje të përbashkët që do të jetë në favor të stabilizimit të mëtejshëm të rajonit," tha ministri.

Ministri i Mbrojtjes i Kosovës, Mehaj, tha se ndihet i nderuar që ndodhet në Maqedoninë Veriore sepse, siç theksoi ai, vendi ka kaluar nëpër shumë faza

që Kosova do të duhet t'i ndjekë dhe nga të cilat do të mësojë shumë. "Ne jemi të përkushtuar të flasim të njëjtën gjuhë për një të ardhme të përbashkët në Bashkimin Evropian dhe NATO. "Ne ju falënderojmë për mbështetjen tuaj përmes KFOR-it, por edhe për çdo bashkëpunim për një të ardhme më të mirë, veçanërisht në aspektin e sigurisë rajonale," nënvizoi ai. Takimi gjithashtu diskutoi bashkëpunimin në arsim, ku Akademia jonë Ushtarake trajnon personel nga Kosova, dhe mundësinë e pjesëmarrjes së përbashkët në misionet ndërkombëtare, dhe trajnime të përbashkëta. Ministri i Kosovës vizitoi Akademinë Ushtarake, dhe pati takime me Kryeministrin Zoran Zaev dhe Ministrin e Punëve të Jashtme, Bujar Osmani.

Shekerinska nga ceremonia SEEBRIG në Kumanovë:

Pandemia, përmbytjet dhe zjarret na kujtuan rëndësinë e komunitetit rajonal

Pandemia, përmbytjet dhe zjarret na kujtuan se sa e rëndësishme është të thellohet komuniteti rajonal-tha ministrja Radmila Shekerinska në fjalimin e datës 26 gusht në ceremoninë e dorëzimit të Kryesisë me Ministrinë e Mbrojtjes të Evropës Juglindore (SEDM), nga Shqipëria në Bullgari, e cila u zhvillua në kazermën "Boro Menkov" në Kumanovë, ku ndodhet Shtabi i Brigadës së Evropës Juglindore (SEEBRIG) i cili është pjesë e këtij procesi. Ceremonia shënoi gjithashtu 22 vjetorin nga themelimi i SEEBRIG duke mbledhur përfaqësues nga vendet anëtare: Maqedonia e Veriut, Bullgaria, Greqia, Shqipëria, Rumania dhe Turqia. "Procesi SEDM është një forum i shkëlqyer për dialogun rajonal dhe bashkëpunimin e sigurisë, por gjithashtu një model për ndërtimin e marrëdhënieve të mira fqinjësore. Situata me pandeminë, përmbytjet dhe zjarret na kujtuan se sa e rëndësishme është të thellojmë komunitetin rajonal duke investuar në menaxhimin e krizave dhe duke krijuar mekanizma për përballimin e këtyre sfidave të reja me të cilat do të përballlemi edhe më shumë në të ardhmen", tha Shekerinska, duke u shprehur mirënjohjen e saj për të gjithë aleatët dhe miqtë nga rajoni dhe më gjerë të cilët, siç nënvizoi ajo, na ndihmuan me vetëmohim në përballimin e zjarreve në pyje. Ministrja tha se pas përmbushjes së njërit prej dy qëllimeve strategjike të vendit - anëtarësimit në NATO, integrimi në BE tani është një përparësi. "Ne tani jemi pjesë e Aleancës më të fuqishme ushtarake dhe politike dhe aleatë me vendet më të fuqishme në botë. Dua të theksoj se ne nuk do të ndalemi këtu sepse kemi ende punë për të bërë në drejtim të integritetit tonë në BE", theksoi Shekerinska. Ministrja shprehu mirënjohjen e saj për përpjekjet e bëra nga Shqipëria për bashkëpunimin në procesin SEDM dhe theksoi besimin e saj se Bullgaria, si Kryetarja e ardhshme, do të vazhdojë në të njëjtin drejtim. Si pjesë e këtij procesi, një takim ministror i shteteve anëtare do të mbahet në Shkup, në fillim të nëntorit, ku pritet që ata të riafirmojnë politikat e solidaritetit dhe unitetit në përballimin e kërcënimeve dhe sfidave të reja

"Për udhëheqje dhe angazhim personal për hyrjen e Maqedonisë së Veriut në NATO"

Shekerinska nderohet me medalje nga Komandanti i Gardës Kombëtare të Vermontit, SHBA

Në Ditën e Ushtrisë së Republikës së Maqedonisë së Veriut, në 18 gusht 2021, ministrja e Mbrojtjes, Radmila Shekerinska mori një Medalje të Arrijës Speciale nga Komandanti i Gardës Kombëtare të Vermontit, Gjeneral Major Gregory Knight. "Vizioni dhe angazhimi i tij luajti një rol të drejtpërdrejtë që Maqedonia e Veriut të bëhet aleate e NATO-s," thuhej në deklaratë. "Sekerinska luajti një rol jetik në mbështetjen dhe zhvillimin e programit shtetëror të partneritetit me Gardën Kombëtare të Vermontit. Entuziazmi i saj i vazhdueshëm në partneritet ka qar në suksese të dukshme në marrëdhënie. "Udhëheqja e saj e jashtëzakonshme, synimet e qarta dhe angazhimi dinamik shërbejnë si shembull për të gjithë programin e partneritetit shtetëror," thuhej në mesazhin e Vermontit. Duke falënderuar për medaljen, Sekerinska përmes rrjetit social Facebook tha se ia dedikon të gjithë qytetarëve të vendit tonë. "Meritat e mia janë edhe meritat e tyre," tha ministri.

“Presioni mbi kufirin bullgar po rritet, gjë që kërkon që qeveria të veprojë dhe po e bën pikërisht këtë,” tha ministri Georgi Panajotov. Sipas tij, ushtarakët që do të shkojnë në kufi do të jenë kryesisht nga dy brigadat e Forcave Tokësore dhe Komandës së Përbashkët të Operacioneve Speciale (JCC), midis 400 dhe 700 personave, në varësi të nevojës, me pajisjet e duhura.

Trajnimi i përbashkët bullgaro-amerikan JECT, 16 gusht - 10 shtator 2021

Disa qindra ushtarakë bullgarë do të ndihmojnë në ruajtjen e kufirit bullgar për të parandaluar hyrjen ilegale në territorin bullgar. Lajmi u njoftua më 26 gusht, nga ministri i Mbrojtjes Georgi Panajotov para gazetarëve në Qendrën e Trajnimit Tsrancha, ku ai vëzhgoi demonstrimin e aftësive në trajnimin e përbashkët bullgaro-amerikan JCET.

Pas takimit të djeshëm koordinues në Elhovo me strukturat e Ministrisë së Brendshme, u konfirmua se ushtarakët bullgarë do të përfshihen në aksione për të parandaluar pushtimin ilegal të territorit bullgar në kufijtë bullgaro-turq dhe bullgaro-grek. “Presioni mbi kufirin bullgar po rritet, gjë që kërkon që qeveria të veprojë dhe po e bën pikërisht këtë,” tha ministri Georgi Panajotov. Sipas tij, ushtarakët që do të shkojnë në kufi do të jenë kryesisht nga dy brigadat e Forcave Tokësore dhe Komandës së Përbashkët të Operacioneve Speciale (JCC), midis 400 dhe 700 personave, në varësi të nevojës, me pajisjet e duhura. “Ata do të ruajnë kufirin bullgar, pasi kanë detyrime sipas Ligjit për Mbrojtjen dhe Forcat e Armatosura të Republikës së Bullgarisë. Nëse është e nevojshme, ata do të ndihmojnë xhandarmërinë dhe Policinë Kufitare në aktivitetet e tyre, duke përfshirë ndërtime të objekteve pengesë, evakuimin (përfshirë mjekësinë), mbikëqyrjen e kufirit (përfshirë detin, nëse është e nevojshme).

Urdhri ministror për pjesëmarrjen e ushtarakëve do të lëshohet, gjithashtu.

Lidhur me demonstrimin e aftësive në Qendrën e Trajnimit Tsrancha, Ministri Panajotov tha se “Unë dua t’i jap një vlerësim shumë të lartë gjeneralmajor Yavor Mateev dhe të gjithë vartësve të tij, organizatorëve të stërvitjes. Ky

Ministri i Mbrojtjes Georgi Panajotov: Ushtarakët bullgarë do të kryejnë detyra në lidhje me mbrojtjen e kufirit shtetëror

është një ushtrim i planifikuar dhe ekzekutuar në mënyrë të përsosur, në të cilin ne veprojmë me aleatët tanë. Gjithçka flet për stërvitjen e tyre të lartë “.

Ministri i Mbrojtjes Georgi Panajotov dhe ambasadorja amerikane Herro Mustafa ndoqi demonstrime të aftësive të pjesëmarrësve në trajnimin e përbashkët bullgaro-amerikan JCET. Ushtarakët paraqitën aftësitë e tyre në infiltrim me metodën e “kërcimit nga një lartësi e vogël me shpërbërjen e menjëhershme të parashutës”, infiltrimin e një ekipi snajperësh me metodën alpine të zënies së një pozicioni pushkatimi, veprime të dre-

jtpërdrejta për të neutralizuar terroristët në një ndërtesë. Ata treguan aftësitë e tyre në kryerjen e teknikave ushtarake dorë më dorë, si dhe në të shtënat dinamike në distanca të shkurtra dhe jashtëzakonisht të shkurtra.

Qëllimi i trajnimit të përbashkët bullgaro-amerikan është rritja e ndërveprimit në nivel kombëtar dhe aleat dhe ndërveprimi në zbatimin e operacioneve speciale të përbashkëta, si dhe aftësitë e formacioneve për veprim në një mjedis të vërtetë.

Komandanti i SCSSO, gjeneralmajor Yavor Mateev, vuri në dukje trajnimin

me intensitet të lartë të kryer nga ushtarakët. Për herë të tretë këtë vit, përgatitjet e përbashkëta po mbahen me Forcat e Operacioneve Speciale të SHBA. “Ne përpiqemi të ndërtojmë mbi atë që është ndërtuar deri më tani dhe të përmirësojmë intensitetin dhe kompleksitetin e detyrave. Për këtë përgatitje, kolegët amerikanë mbërritën me pajisje moderne dhe inovative jashtë rrugës dhe pajisje me shpejtësi të lartë, me të cilat ne gjithashtu kemi mundësinë të stërvitemi dhe punojmë. Veprimet dhe procedurat e tjera gjatë përgatitjeve janë afër misioneve kryesore të Forcave të Operacioneve Speciale “, tha gjeneralmajori Yavor Mateev. Sipas tij, janë duke u zhvilluar dy trajnime të përbashkëta me ushtarakët amerikanë, njëra është stërvitja e përbashkët bullgarë -amerikane JCET, tjetra është me Forcat Ajrore në kuadër të stërvitjes “Vera Thrake - 2021”. “Atje, për herë të parë, ne po punojmë me ekipet e kërkimit dhe shpëtimit - aktivitetet që janë gjithashtu afër aktivitetëve të Forcave të Operacioneve Speciale, aktivitetet që ne

kemi trajnuar në stërvitje të ndryshme kërkimi dhe shpëtimi dhe tani po fitojmë përvojë,” tha ai.

“Forcat e operacioneve speciale kanë kryer misione në kufirin bullgar, ne kemi përvojë të mjaftueshme dhe në rast se vendimet merren nga autoritetet kompetente, ne jemi gati në çdo moment për të kryer detyrat tona të caktuara,” tha gjeneralmajor Yavor Mateev për gazetarët.

Trajnimi i përbashkët bullgaro-amerikan JCET mbahet në periudhën nga 16 gusht deri më 10 shtator 2021 në qendrën stërvitore “Tsrancha”. Pjesëmarrës në të janë gjithsej mbi 40 ushtarakë nga SCSSO dhe një togë nga Grupi i 10 -të i Forcave Speciale të SHBA. Ushtarakët kryejnë trajnime snajperësh, praktikojnë stërvitje zjarri në distanca të shkurtra dhe të mesme me mostra të ndryshme armësh (bullgarë dhe amerikane), veprime taktike në ambiente të mbyllura, si dhe detyra të tilla si shpërthimi, patrullimi, prita, planifikimi i një operacioni special dhe më shumë.

BULLGARIA KRYESON PROCESIN E SEDM-IT

Delegacioni nga Ministria e Mbrojtjes merr pjesë në ceremoninë e marrjes dhe dorëzimit

Proces për thellimin e bashkëpunimit dhe përmbushjen e qëllimeve të tij.

Fjalimet uruese u mbajtën gjithashtu nga Radmila Sekerinska, ministre e Mbrojtjes e Republikës së Maqedonisë së Veriut dhe Dallëndyshe Bici, zëvendës Ministre e Mbrojtjes e Shqipërisë.

Përfaqësuesit e presidencave aktuale dhe të mëparshme shkëmbyen adresa falënderimi dhe dhurata mirënjohje.

Sofja mori presidencën e rradhës nga Tirana më 1 korrik të këtij viti. Kjo është hera e dytë që nga fillimi i iniciativës.

Zhytësit e formacioneve inxhinierike të Forcave Tokësore rrisin trajnimet e tyre nënujore

Ushtarakët nga formacionet inxhinierike të zhytjes dhe zbulimit të Forcave Tokësore rritën stërvitjen e tyre për të kryer detyra specifike nën ujë gjatë një tubimi për stërvitjen e zhytjes, i cili u mbajt në formacionin ushtarak 54 950 - Burgas, më 26 gusht 2021.

Për dy javë, nën drejtimin e drejtpërdrejtë të kapitenit Dimitar Marinov dhe rreshterit të lartë Georgi Nachev nga formacioni ushtarak 28 880 - Belene, pjesëmarrësit në kamp mblodhën njohuri dhe përmirësuan aftësitë e tyre për zhytje në kushte të ndryshme, lëvizje busulle, zbritje praktike dhe ngjitje me pajisjet e zhytjes në ajër, punimet nënujore dhe inxhinierike, mënyrat për të kërkuar objekte të fundosura dhe pajisje të dëmtuara, etj. Ata gjithashtu kryen ushtrime të sigurisë nënujore në prani të një instruktore zhytës nga formacioni ushtarak 54 950 - Burgas.

Ushtarakët kaluan me sukses një provim në det të hapur para një komisioni zhytjeje dhe kualifikimi për konfirmimin dhe marrjen e kualifikimeve të reja, për pranimin në menaxhimin e zhytjes, për zhytjet deri në 20 m thellësi dhe sigurimin mjekësor. Gjatë provimit, zhytësit treguan njohuritë dhe aftësitë e tyre për të punuar nën ujë.

Një delegacion nga Ministria e Mbrojtjes mori pjesë në 26 gusht, në ceremoninë e pranimit dhe dorëzimit zyrtar të presidencës së Procesit të Takimeve të Ministrave të Mbrojtjes të Evropës Juglindore (SEDM) nga Republika e Shqipërisë në Republikën e Bullgaria. Gjithashtu u shënuar zyrtarisht 22 vjetori i Brigadës së Evropës Juglindore (SEEBRIG). Delegacioni bullgar udhëhiqet nga Zëvendës Shefi i Mbrojtjes gjenerallejtant Dimitar Iliev dhe përfshin anëtarë të Sekretariatit dhe një përfaqësues të Ministrisë së Punëve të Jashtme. Ngjarja ka ndodhur në Kumanovë, Republika e Maqedonisë Veriore, aty ku aktualisht ndodhet Shtabi i Brigadës. Në fjalimin e tij në ceremoni, gjenerallejtant Dimitar Iliev vuri në dukje kontributin dhe meritat e të gjithë punonjësve që punuan për suksesin e nismës. Ai theksoi vendosmërinë e vendit tonë gjatë presidencës për të vazhduar të ndërtojë mbi atë që është arritur dhe për të zhvilluar idetë e vendeve pjesëmarrëse në

Tërheqja

SHBA-ja shpall përfundimin e tërheqjes nga Afganistani, pas luftës 20-vjeçare

Shtetet e Bashkuara të Amerikës njoftuan në 30 gusht 2021 përfundimin e përpjekjeve për të tërhequr të gjitha forcat e saj nga Afganistani, duke i dhënë fund luftës më të gjatë në historinë amerikane.

Gjenerali Frank McKenzie, kreu i Komandës Qendrore të SHBA-së konfirmoi përfundimin e tërheqjes dhe përpjekjeve ushtarake për të evakuuar amerikanët dhe afganët në rrezik nga vendi i shkatërruar nga lufta.

“Ndërsa evakuimi ushtarak përfundoi, misioni diplomatik për të siguruar shtetasit e tjerë amerikanë dhe afganët e kualifikuar që duan të largohen vazhdon”, u tha ai gazetarëve.

“Tërheqja e sotme nënkupton fundin e komponentit ushtarak të evakuimit, por edhe fundin e misionit gati 20-vjeçar që filloi menjëherë pas 11 shtatorit 2001”, theksoi McKenzie.

Anketa: 54% e të rriturve amerikanë mbështesin tërheqjen nga Afganistani

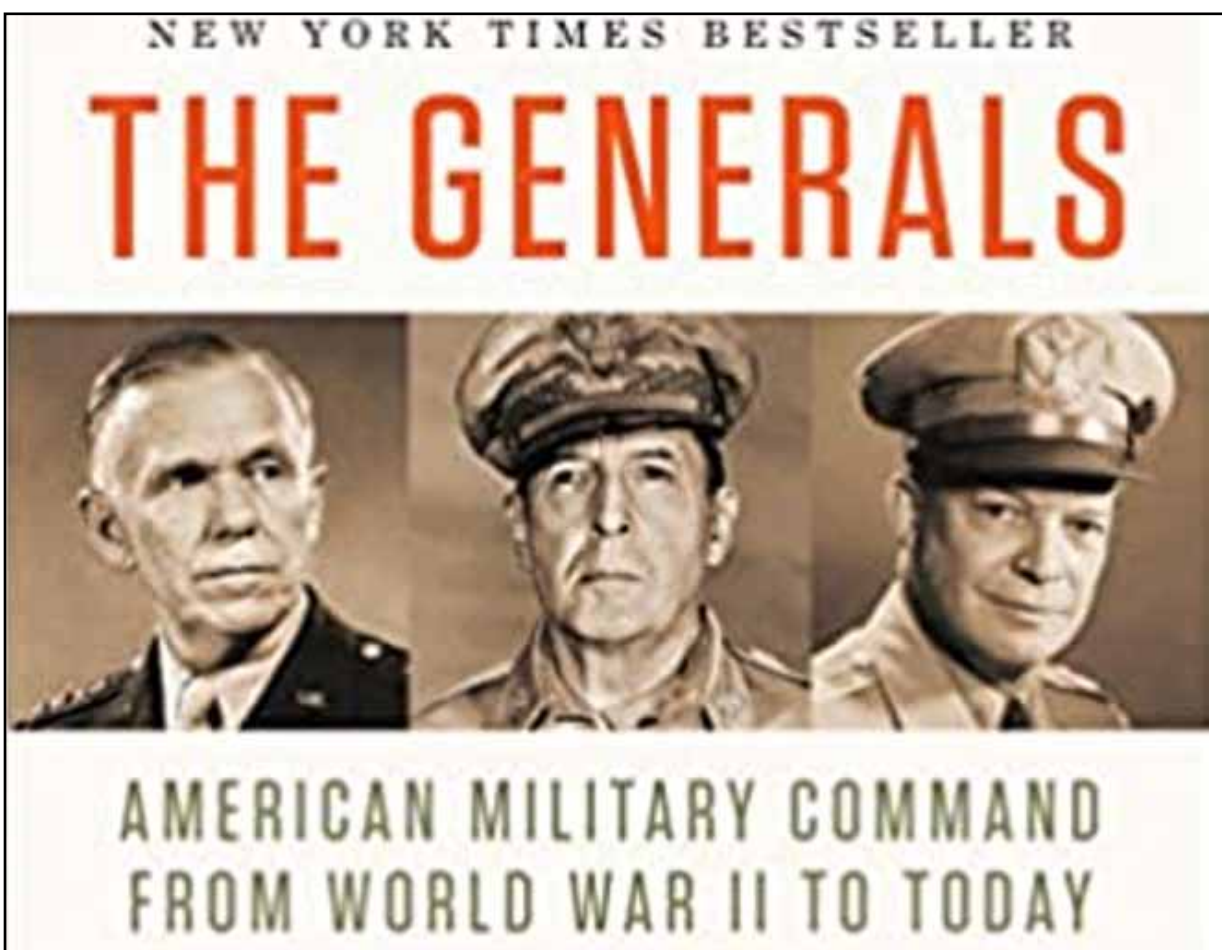
Më shumë se gjysma e të rriturve amerikanë, 54%, besojnë se vendimi për tërheqjen trupat Rreth 42% e të rriturve amerikanë të anketuar thanë se vendimi për t'u tërhequr ishte “i gabuar”.

Sondazhi u realizua nga datat 23-29 gusht, para përfundimit të tërheqjes. 69% e të anketuarve thanë se Shtetet e Bashkuara kryesisht nuk i arritën qëllimet e tyre në Afganistan. Rreth një e katërta, 26%, thanë se administrata e Presidentit Biden bëri një punë “të shkëlqyeshme” ose “të mirë” në “trajtimin e situatës në Afganistan”. 29% thanë se administrata kishte bërë një punë “të favorshme” ndërsa 42% e të anketuarve thanë se veprimet e administratës ishin të dobëta.

Studimi nga Thomas E. Ricks

NGA GEORGE FRIEDMAN
DHE RYAN BRIDGES

Gjeneralët: Komanda Ushtarake Amerikane nga Lufta e Dytë Botërore e deri më sot

hartat dhe raportet. Gjeneralët duhej të ishin pranë betejës. Së fundi, ata duhej të ishin në gjendje të lehtësonin vartësit e paafte dhe të ushqenin dhe promovonin

ata kompetentë. Aftësia kryesore ishte lehtësimi dhe riemërimi i dikujt që ishte ngritur mbi nivelin e aftësive të tyre, por ata gjithashtu duhej të ishin luftëtarë.

Marshall gjeti gjeneralë të ndryshëm në personalitet si Eisenhower, Bradley dhe Patton, secili prej të cilëve kishte aftësinë për të marrë vendime, për të

kuptuar luftën në detaje dhe kurrë nuk e vuri miqësinë para detyrës. Ata duhej të kishin instinktin për luftë dhe për të përtërirë aftësinë.

Pas Luftës së Dytë Botërore, gjeniu i Marshall nën një pamje të jashtme të ftohtë dhe të pakëndshme u injorua. Enuziazmi i ri në Shtetet e Bashkuara ishte menaxheri dhe Ushtria u riorganizua në atë frymë. Menaxheri dhe luftëtari janë në rrënjë njerëz të ndryshëm. Menaxheri përpigjet të krijojë një sistem në të cilin veprimi i duhur mund të njihet në të gjitha nivelet. Gjeneralët e Marshall pritej të udhëhiqeshin nga dija dhe instinkti.

Lufta është shumë dinamike për tu menaxhuar nga proceset. Baza e saj thelbësore është eliminimi i shpejtë i të paafteve për të shpëtuar jetë dhe për të fituar betejë. Sistemi i menaxhimit që Ushtria miratoi ka shumë rrënjë, sipas Thomas Ricks, por thelbi i një mentaliteti menaxhues krijoi ngjashëm si Westmoreland dhe të gjithë gjeneralët e tjerë që humbën luftërat në mënyrë të rregullt, duke u siguruar që të gjithë të ishin të informuar dhe të motivuar për ndiqni të njëjtin model, me sukses ose jo. Për Ricks, Marshall kishte fituar luftën me njerëzit që identifikoi dhe mbrojti, përfshirë mbrojtjen e Eisenhower të Patton. Për Marshall, fitorja ishte gjithçka. Vietnami dhe tani Afganistani, është një mësim. Marshall donte gjeneralë që të kishin guximin që mund t'i thoshin Churchillit se kishte gabuar ose dhe të shkatërronin një mik të mirë për një shkëlqim të sigurisë. Ai ua kishte borbx ushtarëve të tij.

Ky studim i evolucionit të gjeneralëve amerikanë zbulon historinë e luftës dhe problemet bashkëkohore në ushtrinë amerikane. Gjatë Luftës Civile, gjeneralët shpesh zgjidheshin për lidhje familjare sesa për cilësinë e udhëheqjes. Shumë ishin jashtëzakonisht të rinj. Ata ishin të përshtatshëm për luftën siç ishte zhvilluar, por lufta ndryshoi gjatë Luftës Civile, nga njësi të vogla në formacione masive, nga përqendrimi në luftime të ngushta në artileri dhe logjistikë shoqëruese. Modeli kalorsiak i luftës, të cilin Konfederata tentonte ta nderonte, humbi dhe gjeneralët si Grant dhe Sherman u përqëndruan në luftë të komplikuar të krijuar për të shkatërruar forcën dhe vendin armik me çdo mjet.

Gjatë Luftës së Parë Botërore, gjeneralët ende kishin tendencë të kishin lidhje shoqërore, dhe shumë prej tyre ishin ata që quheshin Gjeneralë të Chateau. Ashtu si Pershing dhe stafi i tij, gjeneralët mbetën prapa, sipas teorisë se lufta varej nga terreni dhe artileria, me këmbësorin e përdorur për domosdoshmërinë e saj të përgjakshme. Gjeneralët rrallë vizituan fushën e betejës vetë, dhe kuptimi i tyre i betejës erdhi nga hartat, njohuritë për aftësinë e armëve dhe strategjinë e armikut dhe taktikat e mundshme. Porositë vinin nga lart poshtë; gjeneralët ishin zakonisht vetëm një rrip transmetues.

Lufta e Dytë Botërore ndryshoi lojën e gjeneralitetit dhe ajo u rishkrua nga George C. Marshall, shefi i shtabit të ushtrisë. Ai kishte tre kërkesa për gjeneralët e tij. E para ishte se ata duhej të ishin në gjendje të merrnin vendime dhe të merrnin vendimet e duhura. Shpejtësia e luftës nuk e mbështeti më rripin transportues. Ata duhej të njiheshin me terrenin nga përvoja personale, jo nga

EVAKUIMI

FA mirëpritën në Aeroportin "Nënë Tereza" kontigjentin e parë të refugjatëve afganë

Kontingjenti i parë i refugjatëve afganë që po evakuohen nga Afganistani i përbërë prej 131 personash midis të cilëve gra dhe fëmijë, mbërritën në orët e para të mëngjesit në 27 gusht 2021 në Aeroportin "Nënë Tereza" në Rinas. Ministri për Evropën dhe Punët e Jashtme Olta Xhaçka, shefi i Shtabit të Përgjithshëm të FARSH, gjeneralmajor prof. asoc. Bajram Begaj, ambasadorja e SHBA në Tiranë, Yuri Kim dhe komandanti i Forcës Tokësore, gjeneral brigade Arben Kingji, ndoqën nga afër procedurat e pritjes së kontingjentit, duke ju uruar mirëseardhjen në tokën shqiptare.

FARSH kanë marrë të gjitha masat për kryerjen e procedurave të pritjes. 607 qytetarë afgan, burra, gra dhe fëmijë kanë gjetur sot një strehë të sigurt në Shqipëri.

